

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 106

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

48e jaargang

30 april 2005

Nummer	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2005/C 106/01	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 10 maart 2005 in zaak C-196/02 (verzoek van het Eirinodikeio Athinon om een prejudiciële beslissing): Vasiliki Nikoloudi tegen Organismos Tilepikoinonion Ellados AE (Sociale politiek — Mannelijke en vrouwelijke werknemers — Artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117-120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG-143 EG) — Richtlijn 75/117/EEG — Gelijke beloning — Richtlijn 76/207/EEG — Gelijke behandeling — Tijdelijke plaatsen voor deeltijdarbeid — Uitsluiting van overgang naar vast personeel — Berekening anciënniteit — Bewijslast)	1
2005/C 106/02	Arrest van het Hof (grote kamer) van 1 maart 2005 in zaak C-281/02 [verzoek van de Court of Appeal (England and Wales) Civil Division, om een prejudiciële beslissing]: Andrew Owusu tegen N. B. Jackson, handelend onder de handelsnaam „Villa Holidays Bal-Inn Villas” e.a. (Executieverdrag — Territoriaal toepassingsgebied van Executieverdrag — Artikel 2 — Bevoegdheid — Ongeval in derde staat — Lichamelijk letsel — Vordering, in verdragsluitende staat ingesteld tegen persoon met woonplaats in die staat en tegen andere verweerders met woonplaats in derde staat — Forum non conveniens-exceptie — Onverenigbaarheid met Executieverdrag)	2
2005/C 106/03	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 3 maart 2005 in zaak C-283/02: Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Beroep tot nietigverklaring — Wijnbouwproducten — Verordening (EG) nr. 753/2002 — Omschrijving, aanduiding, aanbiedingsvorm en bescherming van producten — Bescherming van aanvullende traditionele aanduidingen — Onjuiste indeling van traditionele aanduidingen — Talen die voor etikettering kunnen worden gebruikt — Beginsel van gelijke behandeling)	2
2005/C 106/04	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 24 februari 2005 in zaak C-300/02: Helleense Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (EOGFL — Akkerbouwgewassen — Verordening (EEG) nr. 729/70 — Artikel 5, lid 2, sub c — Afwijkingen tussen jaarlijkse aangiften van uitgaven en in aanmerking komende uitgaven — Termijn van 24 maanden — Inhouding van bedrag van steun aan landbouwers)	3

2005/C 106/05	Arrest van het Hof (Derde kamer) van 24 februari 2005 in zaak C-318/02: Koninkrijk der Nederlanden tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (EOGFL — Beschikking 2002/524/EG — Financiële correcties, toegepast op Nederlandse uitgaven uit hoofde van buitengewone maatregelen ter ondersteuning van markt in sector varkensvlees in Nederland — Verordening (EG) nr. 413/97)	3
2005/C 106/06	Arrest van het Hof (grote kamer) van 1 maart 2005 in zaak C-377/02 (verzoek van de Raad van State om een prejudiciële beslissing): Léon Van Parys NV tegen Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB) (Gemeenschappelijke marktordening — Bananen — GATT 1994 — Artikelen I en XIII — Raamovereenkomst van 23 april 1993 tussen EEG en groep van Cartagena — Rechtstreekse werking — Aanbevelingen en uitspraken van Orgaan voor geschillenbeslechting van WTO — Rechtsgevolgen)	4
2005/C 106/07	Arrest van het Hof (grote kamer) van 15 februari 2005 in zaak C-13/03 P: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Tetra Laval BV (Hogere voorziening — Mededinging — Verordening (EEG) nr. 4064/89 — Arrest tot vaststelling van onwettigheid van beschikking waarbij scheiding van ondernemingen is gelast wegens onwettigheid van eerdere beschikking waarbij concentratie onverenigbaar met gemeenschappelijke markt is verklaard)	4
2005/C 106/08	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 3 maart 2005 in de gevoegde zaken C-21/03 en C-34/03 [verzoeken van de Raad van State (België) om een prejudiciële beslissing]: Fabricom NV tegen Belgische Staat (Overheidsopdrachten — Werken, leveringen en diensten — Sectoren water en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie — Verbod om deel te nemen aan procedure of offerte in te dienen, opgelegd aan persoon die heeft bijgedragen aan ontwikkeling van betrokken werken, leveringen en diensten)	5
2005/C 106/09	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 3 maart 2005 in zaak C-172/03 (verzoek van het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Wolfgang Heiser tegen Finanzamt Innsbruck (BTW — Vrijstelling van gezondheidskundige verzorging van de mens in het kader van uitoefening van medische beroepen — Herziening van de aftrek)	5
2005/C 106/10	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 3 maart 2005 in zaak C-195/03 (verzoek van het Hof van Beroep te Antwerpen om een prejudiciële beslissing): Ministerie van Financiën tegen Merabi Papismedov e.a. (Communautair douanewetboek — Aanbrengen van goederen bij douane — Begrip — Aangifte van sigaretten onder benaming „kookgerei” — Ontstaan van douaneschuld bij invoer — Schuldenaar van douaneschuld)	6
2005/C 106/11	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 24 februari 2005 in zaak C-279/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Implants (International) Ltd (Arbitragebeding — Terugbetaling van voorschotten — Moratoire interessen — Verstekprocedure)	6
2005/C 106/12	Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 maart 2005 in zaak C-414/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland (Niet-nakoming — Artikel 8 van richtlijn 92/50/EEG — Procedure voor plaatsing van overheidsopdrachten voor dienstverlening — Afvalverwerking in Land Niedersachsen)	7
2005/C 106/13	Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 27 januari 2005 in zaak C-416/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (Niet-nakoming — Richtlijn 2001/18/EG — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn)	7
2005/C 106/14	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 3 maart 2005 in zaak C-499/03 P: Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH en Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Hogere voorziening — Gemeenschappelijk douanetarief — Navordering van invoerrechten — Afzien van navordering — Voorwaarden — Artikel 220, lid 2, sub b, van verordening (EEG) nr. 2913/92 — Vergissing van douaneautoriteiten — Vergissing die kon worden ontdekt — Gecombineerde nomenclatuur — Vermeldingen — Strekking)	8

2005/C 106/15	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 3 maart 2005 in zaak C-90/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk (Niet-nakoming — Artikel 7, lid 1, van richtlijn 1999/32/EG — Verzuim verslag over zwavelgehalte van op nationaal grondgebied gebruikte vloeibare brandstoffen in te dienen)	8
2005/C 106/16	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 24 februari 2005 in zaak C-225/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Finland (Niet-nakoming — Richtlijn 2001/106/EG — Zeevervoer — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn)	9
2005/C 106/17	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 24 februari 2005 in zaak C-383/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg (Niet-nakoming — Richtlijn 1999/105/EG — In de handel brengen van bosbouwkundig teeltmateriaal — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)	9
2005/C 106/18	Beschikking van het Hof (Eerste kamer) van 19 januari 2005 in zaak C-206/03 (verzoek van de High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, om een prejudiciële beslissing): Commissioners of Customs and Excise tegen SmithKline Beecham plc (Artikel 104, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering — Gemeenschappelijk douanetarief — Tariefposten — Nicotinepleisters — Juridische waarde van indelingskennisgeving van Werelddouaneorganisatie)	10
2005/C 106/19	Beschikking van het Hof (Tweede kamer) van 28 oktober 2004 in zaak C-236/03 P: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen CMA CGM e.a. (Hogere voorziening — Mededingingsregelingen — Zeevervoer tussen Noord-Europa en Verre Oosten — Geldboeten — Verjaring — Hogere voorziening gedeeltelijk kennelijk niet-ontvankelijk en gedeeltelijk kennelijk ongegrond)	10
2005/C 106/20	Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 18 januari 2005 in zaak C-325/03 P: José Luis Zuazaga Meabe tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid wegens te late indiening — Hogere voorziening kennelijk ongegrond)	11
2005/C 106/21	Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 7 december 2004 in zaak C-521/03 P: Internationaler Hilfsfonds eV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Hogere voorziening — Ontvankelijkheid van beroep — Verval van recht — Artikel 230, vijfde alinea, EG — Louter bevestigende beschikking — Kwalificatie)	11
2005/C 106/22	Beschikking van het Hof (Vijfde kamer) van 21 januari 2005 in zaak C-75/04 (verzoek van het Hof van Beroep te Antwerpen om een prejudiciële beslissing): Ministerie van Financiën tegen Hendrik Hanssens e.a. (Prejudiciële verwijzing — Niet-ontvankelijkheid)	12
2005/C 106/23	Beschikking van het Hof (Vijfde kamer) van 26 januari 2005 in zaak C-153/04 P, Euroagri Srl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Hogere voorziening — EOGFL — Financiële bijstand — Proef- en demonstratieproject voor gebruik van nieuwe techniek „Endovena” op fruitbomen)	12
2005/C 106/24	Beschikking van het Hof (Vijfde kamer) van 28 januari 2005 in zaak C-208/04 (verzoek van de Raad van State om een prejudiciële beslissing): Inter-Environnement Wallonie ASBL tegen Waals Gewest (Artikel 104, lid 3, van Reglement voor procesvoering — Richtlijnen 75/442/EEG en 91/156/EEG — Begrip „afvalstof” — Lijst van met producten gelijk te stellen materialen)	12
2005/C 106/25	Zaak C-4/05 SA: Verzoek om verlof tot het leggen van derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen, op 9 maart 2005 ingediend door ALT Ylmy — Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti	13

2005/C 106/26	Zaak C-5/05 SA: Verzoek om verlof tot het leggen van derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen, op 11 maart 2005 ingediend door M. F. Gil do Nascimento en anderen	13
2005/C 106/27	Zaak C-39/05 P: Hogere voorziening, op 2 februari 2005 ingesteld door Koninkrijk Zweden tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 23 november 2004 in zaak T-84/03, Maurizio Turco, ondersteund door Republiek Finland, Koninkrijk Denemarken en Koninkrijk Zweden, tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en Commissie van de Europese Gemeenschappen	13
2005/C 106/28	Zaak C-52/05 P: Hogere voorziening, op 9 februari 2005 ingesteld door Maurizio Turco tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 23 november 2004 in zaak T-84/03, Maurizio Turco, ondersteund door Republiek Finland, Koninkrijk Denemarken en Koninkrijk Zweden, tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en Commissie van de Europese Gemeenschappen	14
2005/C 106/29	Zaak C-69/05: Beroep, op 11 februari 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	15
2005/C 106/30	Zaak C-75/05 P: Hogere voorziening, op 16 februari 2005 (faxbericht/e-mail: 11 februari 2005) ingesteld door Bondsrepubliek Duitsland tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer — uitgebreid) van 1 december 2004 in zaak T-27/02, Kronofrance SA/Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Glunz AG en OSB Deutschland GmbH	15
2005/C 106/31	Zaak C-80/05 P: Hogere voorziening, op 18 februari 2005 (faxbericht/e-mail: 16 februari 2005) ingesteld door Glunz AG en OSB Deutschland GmbH tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer — uitgebreid) van 1 december 2004 in zaak T-27/02, Kronofrance SA/Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Glunz AG en OSB Deutschland GmbH	16
2005/C 106/32	Zaak C-89/05: Verzoek van het House of Lords van 3 november 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen United Utilities plc en Commissioners of Customs & Excise	17
2005/C 106/33	Zaak C-97/05: Verzoek van het Verwaltungsgericht Darmstadt van 25 januari 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Mohamed Gattoussi en Stadt Rüsselsheim	17
2005/C 106/34	Zaak C-98/05: Verzoek van het Østre Landsret van 11 februari 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen De Danske Bilimportører en Skatteministeriet	18
2005/C 106/35	Zaak C-100/05: Verzoek van het Gerechtshof te Amsterdam van 18 februari 2005 verzoek om een prejudiciële beslissing in het geding tussen ASM Lithography B.V. en Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid/kantoor Roermond	19
2005/C 106/36	Zaak C-101/05: Verzoek van Regeringsrätten van 15 oktober 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Skatteverket en A	19
2005/C 106/37	Zaak C-102/05: Verzoek van Regeringsrätten van 15 oktober 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Skatteverket en A en B	19

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2005/C 106/38	Zaak C-111/05: Verzoek van Regeringsrätten van 24 februari 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Aktiebolag NN en Skatteverket	19
2005/C 106/39	Zaak C-115/05: Beroep, op 8 maart 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groot-Hertogdom Luxemburg	20
2005/C 106/40	Zaak C-118/05: Beroep, op 10 maart 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek	20
2005/C 106/41	Doorhaling van zaak C-38/04	21
2005/C 106/42	Doorhaling van zaak C-58/03	21
2005/C 106/43	Doorhaling van zaak C-69/04	21
2005/C 106/44	Doorhaling van zaak C-83/04	21
2005/C 106/45	Doorhaling van zaak C-246/03	21
2005/C 106/46	Doorhaling van zaak C-247/03	21
2005/C 106/47	Doorhaling van zaak C-314/04	22
2005/C 106/48	Doorhaling van zaak C-401/04	22
2005/C 106/49	Doorhaling van zaak C-476/03	22
2005/C 106/50	Doorhaling van zaak C-548/03	22
2005/C 106/51	Doorhaling van zaak C-549/03	22
	GERECHT VAN EERSTE AANLEG	
2005/C 106/52	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 1 maart 2005 in zaak T-143/03, Elisabeth Saskia Smit tegen Europese Politiedienst (Europol) (Tijdelijk functionaris — Personeel van Europol — Niet-verlenging van arbeidsovereenkomst)	23
2005/C 106/53	Arrest van het Gerecht van Eerste aanleg van 1 maart 2005 in zaak T-169/03, Sergio Rossi SpA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Nationaal en internationaal woordmerk MISS ROSSI — Aanvraag tot inschrijving van woordmerk SISSI ROSSI als gemeenschapsmerk — Soortgelijke waren — Overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94)	23
2005/C 106/54	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 1 maart 2005 in zaak T-185/03, Vincenzo Fusco tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag tot inschrijving van woordmerk ENZO FUSCO als gemeenschapsmerk — Ouder communautair woordmerk ANTONIO FUSCO — Verwaringsgevaar — Overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94)	24
2005/C 106/55	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 1 maart 2005 in zaak T-258/03, Andreas Mausolf tegen Europese Politiedienst (Europol) (Tijdelijk functionaris — Personeel van Europol — Niet-verlenging van arbeidsovereenkomst)	24
2005/C 106/56	Zaak T-9/05: Beroep, op 12 januari 2005 ingesteld door Hoya Corporation tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	24

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2005/C 106/57	Zaak T-30/05: Beroep, op 28 januari 2005 ingesteld door William Prym GmbH & Co KG en Prym Consumer GmbH & Co KG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	25
2005/C 106/58	Zaak T-43/05: Beroep, op 31 januari 2005 ingesteld door Camper S.L. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	26
2005/C 106/59	Zaak T-49/05: Beroep, op 31 januari 2005 ingesteld door Reckitt Benckiser N.V. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	27
2005/C 106/60	Zaak T-50/05: Beroep, op 28 januari 2005 ingesteld door European Dynamics S.A. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	27
2005/C 106/61	Zaak T-56/05: Beroep, op 8 februari 2005 ingesteld door Ierland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	28
2005/C 106/62	Zaak T-57/05: Beroep, op 8 februari 2005 ingesteld door J. H. Moore Newsum, M. A. Loveday en R. Shedden Broadhurst tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	29
2005/C 106/63	Zaak T-59/05: Beroep, op 2 februari 2005 ingesteld door European Dynamics S.A. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	30
2005/C 106/64	Zaak T-61/05: Beroep, op 10 februari 2005 ingesteld door Cornelius Rozemeijer en anderen tegen Raad van de Europese Unie	30
2005/C 106/65	Zaak T-62/05: Beroep, op 15 februari 2005 ingesteld door Lotto Sport Italia S.p.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	31
2005/C 106/66	Zaak T-65/05: Beroep, op 7 februari 2005 ingesteld door Thomas Seldis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	31
2005/C 106/67	Zaak T-66/05: Beroep, op 17 februari 2005 ingesteld door Jörn Sack tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	32
2005/C 106/68	Zaak T-67/05: Beroep, op 15 februari 2005 ingesteld door Aytan's Manufacturing Company (UK) Limited tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	32
2005/C 106/69	Zaak T-68/05: Beroep, op 16 februari 2005 ingesteld door Aker Warnow Werft GmbH en Kværner ASA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	33
2005/C 106/70	Zaak T-69/05: Beroep, op 11 februari 2005 ingesteld door European Dynamics S.A. tegen Europese Autoriteit voor voedselveiligheid	34
2005/C 106/71	Zaak T-70/05: Beroep, op 14 februari 2005 ingesteld door European Dynamics S.A. tegen Europees Agentschap voor maritieme veiligheid	35
2005/C 106/72	Zaak T-71/05: Beroep, op 14 februari 2005 ingesteld door Jacques Wunenburger tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	35
2005/C 106/73	Zaak T-73/05: Beroep, op 14 februari 2005 ingesteld door Alejandro Martín Magone tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	36

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2005/C 106/74	Zaak T-74/05: Beroep, op 16 februari 2005 ingesteld door The International Institute for the Urban Environment tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	37
2005/C 106/75	Zaak T-75/05: Beroep, op 17 februari 2005 ingesteld door NetScout Systems Inc. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	37
2005/C 106/76	Zaak T-83/05: Beroep, op 18 februari 2005 ingesteld door Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	38
2005/C 106/77	Zaak T-84/05: Beroep, op 17 februari 2005 ingesteld door Nicole Schmit tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	38
2005/C 106/78	Zaak T-85/05: Beroep, op 16 februari 2005 ingesteld door het Orgaan van Plaatselijk Bestuur genaamd „gemeente Ano Liosia” en zes anderen, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	39
2005/C 106/79	Zaak T-89/05: Beroep, op 21 februari 2005 ingesteld door GAEC SALAT tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	40
2005/C 106/80	Zaak T-94/05: Beroep, op 18 februari 2005 ingesteld door Athinaiki Techniki SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	40
2005/C 106/81	Zaak T-95/05: Beroep, op 14 februari 2005 ingesteld door Jean Dehon tegen Europees Parlement	40
2005/C 106/82	Zaak T-100/05: Beroep, op 21 februari 2005 ingesteld door Compagnie d'entreprises CFE tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	41
2005/C 106/83	Zaak T-104/05: Beroep, op 28 februari ingesteld door CEGELEC SA tegen Europees Parlement	42
2005/C 106/84	Zaak T-109/05: Beroep, op 8 maart 2005 ingesteld door SpA Navigazione Libera del Golfo tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	43
2005/C 106/85	Doorhaling van de gevoegde zaken T-205/03, T-206/03, T-207/03, T-208/03, T-209/03 en T-210/03	43
<hr/>		
	II <i>Vorbereidende besluiten</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Bekendmakingen</i>	
2005/C 106/86	Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 93 van 16.4.2005	44

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 10 maart 2005

in zaak C-196/02 (verzoek van het Eirinodikeio Athinon om een prejudiciële beslissing): Vasiliki Nikoloudi tegen Organismos Tilepikoinonion Ellados AE ⁽¹⁾

(Sociale politiek — Mannelijke en vrouwelijke werknemers — Artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117-120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG-143 EG) — Richtlijn 75/117/EEG — Gelijke beloning — Richtlijn 76/207/EEG — Gelijke behandeling — Tijdelijke plaatsen voor deeltijdarbeid — Uitsluiting van overgang naar vast personeel — Berekening anciënniteit — Bewijslast)

(2005/C 106/01)

(Procestaal: Grieks)

In zaak C-196/02, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Eirinodikeio Athinon (Griekenland) bij beslissing van 13 mei 2002, ingekomen bij het Hof op 27 mei 2002, in de procedure Vasiliki Nikoloudi tegen Organismos Tilepikoinonion Ellados AE, heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident A. Rosas (rapporteur), A. La Pergola, S. von Bahr en K. Schiemann, rechters, advocaat-generaal: C. Stix-Hackl, griffier: R. Grass, op 10 maart 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Het gemeenschapsrecht, met name artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117-120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG-143 EG) en richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, moet aldus worden uitgelegd dat het bestaan en de toepassing van een bepaling als artikel 24a, lid 2, sub a, van het algemeen personeelsreglement van Organismos Tilepikoinonion Ellados, volgens hetwelk alleen schoonmaaksters en bijgevolg uitsluitend vrouwen in dienst worden genomen op basis van een overeenkomst voor onbepaalde tijd voor deeltijdarbeid, als zodanig geen directe discriminatie op grond van geslacht ten nadele van vrouwen inhouden. Wanneer

vervolgens evenwel de mogelijkheid van een vast dienstverband wordt uitgesloten door een schijnbaar geslachtsneutrale verwijzing naar een categorie werknemers die op grond van een nationaal reglement dat kracht van wet heeft, uitsluitend uit vrouwen bestaat, vormt zulks een directe discriminatie op grond van geslacht in de zin van richtlijn 76/207. Opdat geen sprake is van directe discriminatie op grond van geslacht, moet het kenmerkende element van de categorie waartoe de uitgesloten werknemer behoort, deze werknemer in een situatie plaatsen die met het oog op de overgang naar een vast dienstverband objectief verschilt van die van de werknemers die daarvoor in aanmerking komen.

- 2) Zo de vooronderstelling dat alleen schoonmaaksters die deeltijds werkten zijn uitgesloten van de mogelijkheid van een vast dienstverband, onjuist zou blijken te zijn, en ingeval een veel hoger percentage vrouwen dan mannen door de bepalingen van de sectorale collectieve arbeidsovereenkomsten van 27 november 1987 en 10 mei 1991 is getroffen, vormt de omstandigheid dat die collectieve overeenkomsten tijdelijk deeltijdpersoneel hebben uitgesloten van de mogelijkheid van een vast dienstverband, een indirecte discriminatie. Een dergelijke situatie is in strijd met artikel 3 van richtlijn 76/207, tenzij het verschil in behandeling tussen deze werknemers en voltijdwerknemers wordt gerechtvaardigd door factoren die geen verband houden met discriminatie op grond van geslacht. Het is aan de nationale rechter om na te gaan of dat het geval is.
- 3) Wanneer bij de berekening van de anciënniteit deeltijdarbeid in het geheel niet in aanmerking wordt genomen, vormt zulks een indirecte discriminatie op grond van geslacht die in strijd is met richtlijn 76/207, wanneer een veel groter percentage vrouwelijke werknemers dan mannelijke werknemers erdoor wordt getroffen, tenzij deze niet inaanmerkingneming haar verklaring vindt in objectief gerechtvaardigde factoren die geen verband houden met discriminatie op grond van geslacht. Het is aan de nationale rechter om na te gaan of dit het geval is. Wanneer deeltijdarbeid bij deze berekening pro rata in aanmerking wordt genomen, is zulks eveneens in strijd met deze richtlijn, tenzij de werknemer ter rechtvaardiging factoren aanvoert waarvan de objectiviteit onder meer afhangt van het doel dat met de inaanmerkingneming van de anciënniteit wordt beoogd, en, in geval van erkentelijkheid voor opgedane ervaring, van het verband tussen de aard van de uitvoerende functie en de ervaring die de uitoefening van deze functie met zich brengt na een bepaald aantal gewerkte uren.

4) Wanneer een werknemer aanvoert dat het beginsel van gelijke behandeling in zijn nadeel is geschonden en feiten aanvoert die directe of indirecte discriminatie kunnen doen vermoeden, moet het gemeenschapsrecht, met name richtlijn 97/80/EG van de Raad van 15 december 1997 inzake de bewijslast in gevallen van discriminatie op grond van het geslacht, aldus worden uitgelegd dat de verweerder dient te bewijzen dat genoemd beginsel niet werd geschonden.

(¹) PB C 169 van 13.7.2002.

ARREST VAN HET HOF

(grote kamer)

van 1 maart 2005

in zaak C-281/02 [verzoek van de Court of Appeal (England and Wales) Civil Division, om een prejudiciële beslissing]: Andrew Owusu tegen N. B. Jackson, handelend onder de handelsnaam „Villa Holidays Bal-Inn Villas” e.a. (¹)

(Executieverdrag — Territoriaal toepassingsgebied van Executieverdrag — Artikel 2 — Bevoegdheid — Ongeval in derde staat — Lichamelijk letsel — Vordering, in verdragsluitende staat ingesteld tegen persoon met woonplaats in die staat en tegen andere verweerders met woonplaats in derde staat — Forum non conveniens-exceptie — Onverenigbaarheid met Executieverdrag)

(2005/C 106/02)

(Procestaal: Engels)

In zaak C-281/02, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens het Protocol van 3 juni 1971 betreffende de uitlegging door het Hof van Justitie van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, ingediend door de Court of Appeal (England and Wales) Civil Division (Verenigd Koninkrijk), bij beslissing van 5 juli 2002, ingekomen bij het Hof op 31 juli 2002, in de procedure Andrew Owusu tegen N. B. Jackson, handelend onder de handelsnaam „Villa Holidays Bal-Inn Villas”, Mammee Bay Resorts Ltd, Mammee Bay Club Ltd, The Enchanted Garden Resorts & Spa Ltd, Consulting Services Ltd, Town & Country Resorts Ltd, heeft het Hof (grote kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, president van de Eerste kamer, waarnemend voor de president, C. W. A. Timmermans en A. Rosas, kamerpresidenten, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (rapporteur), N. Colneric, S. von Bahr en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 1 maart 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, zoals gewijzigd bij het Verdrag van 9 oktober 1978 inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, het Verdrag van 25 oktober 1982 inzake de toetreding van de Helleense Republiek en het Verdrag van 26 mei 1989 inzake de toetreding van het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek, verzet zich ertegen dat een rechterlijke instantie van een verdragsluitende staat de bevoegdheid die zij aan artikel 2 van dit verdrag ontleent, niet uitoefent op grond dat een gerecht van een niet-verdragsluitende staat een geschikter forum zou zijn om van het betrokken geschil kennis te nemen, ook wanneer de bevoegdheid van een gerecht van een andere verdragsluitende staat niet aan de orde is of wanneer het geschil geen andere aanknopingspunten heeft met een andere verdragsluitende staat.

(¹) PB C 233 van 28.9.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 3 maart 2005

in zaak C-283/02: Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Beroep tot nietigverklaring — Wijnbouwproducten — Verordening (EG) nr. 753/2002 — Omschrijving, aanduiding, aanbiedingsvorm en bescherming van producten — Bescherming van aanvullende traditionele aanduidingen — Onjuiste indeling van traditionele aanduidingen — Talen die voor etikettering kunnen worden gebruikt — Beginsel van gelijke behandeling)

(2005/C 106/03)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak C-283/02, betreffende een beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 230 EG, ingesteld op 25 juli 2002, Italiaanse Republiek (gemachtigde: I. M. Braguglia, bijgestaan door M. Fiorilli, advocaat) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: A. AlvesVieira, V. Di Bucci en M. Nolin), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, C. Gulmann (rapporteur), R. Schintgen, P. Kūris en G. Arestis, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: M. Múgica Arzamendi, hoofdadministrateur, op 3 maart 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het beroep wordt verworpen.

2. De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 233 van 28.09.2002.

2) Het beroep wordt voor het overige verworpen.

3) Partijen dragen hun eigen kosten.

(¹) PB C 247 van 12.10.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 24 februari 2005

in zaak C-300/02: Helleense Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(EOGFL — Akkerbouwgewassen — Verordening (EEG) nr. 729/70 — Artikel 5, lid 2, sub c — Afwijkingen tussen jaarlijkse aangiften van uitgaven en in aanmerking komende uitgaven — Termijn van 24 maanden — Inhouding van bedrag van steun aan landbouwers)

(2005/C 106/04)

(Procestaal: Grieks)

In zaak C-300/02, betreffende een beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 230 EG, ingesteld op 21 augustus 2002, Helleense Republiek (gemachtigden: I. Chalkias en G. Kanellopoulos) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Condou-Durande, bijgestaan door N. Korogiannakis, advocaat), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, K. Lenaerts, N. Colneric (rapporteur), E. Juhász en M. Ilešič, rechters; advocaat-generaal: P. Léger, griffier; L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 24 februari 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Beschikking 2002/524/EG van de Commissie van 26 juni 2002 houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, hebben verricht, wordt nietig verklaard voorzover daarbij uitgaven van de communautaire financiering worden uitgesloten die de Helleense Republiek vóór 20 augustus 1999 in de sector akkerbouwgewassen heeft gedaan, voorzover die uitgaven vallen onder de correctie wegens afwijkingen tussen de opgegeven uitgaven en de voor betaling in aanmerking komende oppervlakten die werden meegedeeld.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 24 februari 2005

in zaak C-318/02: Koninkrijk der Nederlanden tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(EOGFL — Beschikking 2002/524/EG — Financiële correcties, toegepast op Nederlandse uitgaven uit hoofde van buitengewone maatregelen ter ondersteuning van markt in sector varkensvlees in Nederland — Verordening (EG) nr. 413/97)

(2005/C 106/05)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-318/02, betreffende een beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 230 EG, ingesteld op 4 september 2002, Koninkrijk der Nederlanden (gemachtigden: H. G. Sevenster, S. Terstal en N. A. J. Bel) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: T. van Rijn), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas, kamerpresident, N. Colneric en K. Schiemann (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 24 februari 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Het beroep wordt verworpen.

2) Het Koninkrijk der Nederlanden wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 305 van 7.12.2002.

ARREST VAN HET HOF

(grote kamer)

van 1 maart 2005

in zaak C-377/02 (verzoek van de Raad van State om een prejudiciële beslissing): Léon Van Parys NV tegen Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB) ⁽¹⁾

(Gemeenschappelijke marktordening — Bananen — GATT 1994 — Artikelen I en XIII — Raamovereenkomst van 23 april 1993 tussen EEG en groep van Cartagena — Rechtstreekse werking — Aanbevelingen en uitspraken van Orgaan voor geschillenbeslechting van WTO — Rechtsgevolgen)

(2005/C 106/06)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-377/02, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door de Raad van State (België) bij beslissing van 7 oktober 2002, ingekomen bij het Hof op 21 oktober 2002, in de procedure Léon Van Parys NV tegen Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB), heeft het Hof (grote kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans en A. Borg Barthet, kamerpresidenten, J.-P. Puissechet, R. Schintgen (rapporteur), N. Colneric, S. von Bahr, G. Arestis, M. Ilešič, J. Malenovský, J. Klučka en U. Löhms, rechters, advocaat-generaal: A. Tizzano, griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 1 maart 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

In omstandigheden als die in het hoofdgeding kan een marktdeelnemer voor een rechterlijke instantie van een lidstaat niet aanvoeren dat een gemeenschapsregeling onverenigbaar is met bepaalde regels van de Wereldhandelsorganisatie, ook niet wanneer het Orgaan voor geschillenbeslechting, bedoeld in artikel 2, lid 1, van het Memorandum van overeenstemming inzake de regels en procedures betreffende de beslechting van geschillen, dat bijlage 2 bij de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie vormt, goedgekeurd bij besluit 94/800/EG van de Raad van 22 december 1994 betreffende de sluiting, namens de Europese Gemeenschap voor wat betreft de onder haar bevoegdheid vallende aangelegenheden, van de uit de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde (1986-1994) voortvloeiende overeenkomsten, heeft verklaard dat die regeling onverenigbaar is met deze regels.

⁽¹⁾ PB C 7 van 11.1.2003.

ARREST VAN HET HOF

(grote kamer)

van 15 februari 2005

in zaak C-13/03 P: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Tetra Laval BV ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Mededinging — Verordening (EEG) nr. 4064/89 — Arrest tot vaststelling van onwettigheid van beschikking waarbij scheiding van ondernemingen is gelast wegens onwettigheid van eerdere beschikking waarbij concentratie onverenigbaar met gemeenschappelijke markt is verklaard)

(2005/C 106/07)

(Procestaal: Engels)

In zaak C-13/03 P, betreffende een hogere voorziening krachtens artikel 49 van het Statuut-EG van het Hof van Justitie, ingesteld op 8 januari 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. Petite, A. Whelan en P. Hellström), andere partij bij de procedure: Tetra Laval BV, gevestigd te Amsterdam (Nederland), (advocaten: A. Vandencastele, D. Waelbroeck en M. Johnsson, A. Weitbrecht en S. Völcker), heeft het Hof (grote kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, president van de Eerste kamer, waarnemend voor de president, C. W. A. Timmermans en A. Rosas (rapporteur), kamerpresidenten, C. Gulmann, J.-P. Puissechet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 15 februari 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Op de hogere voorziening behoeft geen uitspraak te worden gedaan.
- 2) De Commissie van de Europese Gemeenschappen wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 70 van 22.3.2003.

ARREST VAN HET HOF**(Tweede kamer)****van 3 maart 2005**

**in de gevoegde zaken C-21/03 en C-34/03 [verzoeken van de Raad van State (België) om een prejudiciële beslissing]:
Fabricom NV tegen Belgische Staat ⁽¹⁾**

(Overheidsopdrachten — Werken, leveringen en diensten — Sectoren water en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie — Verbod om deel te nemen aan procedure of offerte in te dienen, opgelegd aan persoon die heeft bijgedragen aan ontwikkeling van betrokken werken, leveringen en diensten)

(2005/C 106/08)

(Procestaal: Frans)

In de gevoegde zaken C-21/03 en C-34/03, betreffende verzoeken om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door de Raad van State (België) bij beslissingen van 27 december 2002, ingekomen bij het Hof op respectievelijk 29 en 22 januari 2003, in de procedures: Fabricom NV tegen Belgische Staat, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans (rapporteur), kamerpresident, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, N. Colneric en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 3 maart 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/52/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 1997, in het bijzonder artikel 3, lid 2, ervan, richtlijn 93/36/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/52, in het bijzonder artikel 5, lid 7, ervan, richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/52, in het bijzonder artikel 6, lid 6, ervan, alsmede richtlijn 93/38/EEG van de Raad van 14 juni 1993 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie, zoals gewijzigd bij richtlijn 98/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998, in het bijzonder artikel 4, lid 2, ervan, verzetten zich tegen een regel als die van artikel 26 van het koninklijk besluit van 25 maart 1999 tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten in de sectoren water, energie, vervoer en telecommunicatie, en artikel 32 van het koninklijk besluit van 25 maart 1999 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken, volgens welke een persoon die belast is geweest met het onderzoek, de proeven, de studie of de ontwikkeling van werken, leveringen of diensten, geen aanvraag tot deelname of geen offerte mag indienen voor een overheidsopdracht

voor die werken, leveringen of diensten, zonder dat hem de mogelijkheid wordt geboden om aan te tonen dat in de omstandigheden van het concrete geval de door hem opgedane ervaring de mededinging niet kan vervalsen.

2) Richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken, in het bijzonder de artikelen 2, lid 1, sub a, en 5 ervan, alsmede richtlijn 92/13/EEG van de Raad van 25 februari 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de communautaire voorschriften inzake de procedures voor het plaatsen van opdrachten door diensten die werkzaam zijn in de sectoren water en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie, in het bijzonder de artikelen 1 en 2 ervan, verzetten zich ertegen dat de aanbestedende dienst tot aan het einde van de procedure van onderzoek van de offerten kan weigeren dat een onderneming die gebonden is aan een persoon die belast is geweest met het onderzoek, de proeven, de studie of de ontwikkeling van werken, leveringen of diensten, deelneemt aan de procedure of een offerte indient wanneer deze onderneming, hierover ondervraagd door de aanbestedende overheid, verklaart dat zij hierdoor geen ongerechtvaardigd voordeel geniet dat de normale mededingingsvoorwaarden kan vervalsen.

⁽¹⁾ PB C 55 van 8. 3. 2003.
PB C 70 van 22. 3. 2003.

ARREST VAN HET HOF**(Tweede kamer)****van 3 maart 2005**

in zaak C-172/03 (verzoek van het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Wolfgang Heiser tegen Finanzamt Innsbruck ⁽¹⁾

(BTW — Vrijstelling van gezondheidskundige verzorging van de mens in het kader van uitoefening van medische beroepen — Herziening van de aftrek)

(2005/C 106/09)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-172/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) bij beslissing van 31 maart 2003, ingekomen bij het Hof op 14 april 2003, in de procedure Wolfgang Heiser tegen Finanzamt Innsbruck, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans

(rapporteur), kamerpresident, C. Gulmann, R. Schintgen, J. Makarczyk en J. Klučka, rechters, advocaat-generaal: A. Tizzano, griffier: K. Sztranc, administrateur, op 3 maart 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 92 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 87 EG) moet in die zin moet worden uitgelegd dat een regeling als die van artikel XIV, lid 3, van het Bundesgesetz 21/1995, in de versie van Bundesgesetz 756/1996, volgens welke voor artsen de overgang van heffing van omzetbelasting naar vrijstelling van omzetbelasting niet leidt tot de door artikel 20 van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, voorgeschreven vermindering van de reeds toegepaste aftrek met betrekking tot in de onderneming blijvend in gebruik zijnde goederen, moet worden aangemerkt als staatssteun.

(¹) PB C 158 van 5.7.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 3 maart 2005

in zaak C-195/03 (verzoek van het Hof van Beroep te Antwerpen om een prejudiciële beslissing): Ministerie van Financiën tegen Merabi Papismedov e.a. (¹)

(Communautair douanewetboek — Aanbrengen van goederen bij douane — Begrip — Aangifte van sigaretten onder benaming „kookgerei” — Ontstaan van douaneschuld bij invoer — Schuldenaar van douaneschuld)

(2005/C 106/10)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-195/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Hof van Beroep te Antwerpen (België), bij beslissing van 7 mei 2003, ingekomen bij het Hof op 12 mei 2003, in de procedure Ministerie van Financiën tegen Merabi Papismedov e.a., in tegenwoordigheid van: KBC Lease Belgium NV, Volvo Truck Finance Belgium NV, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, S. von Bahr en U. Löhms (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: J. Kokott, griffier: R. Grass, op 3 maart 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Bij de douane aangebrachte goederen waarvoor een summier aangifte is ingediend en een document van extern communautair douanevervoer is geldig gemaakt, zijn niet op regelmatige wijze in het douanegebied van de Gemeenschap binnengebracht wanneer de

goederen in de aan de douaneautoriteiten overgelegde documenten onder een onjuiste benaming zijn opgegeven.

- 2) De douaneschuld voor onder een onjuiste benaming bij de douane aangebrachte en aangegeven goederen ontstaat op grond van artikel 202 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek.
- 3) Het staat aan de verwijzende rechter om op basis van de omstandigheden van het hoofdgeding na te gaan of de persoon die de summier aangifte of de aangifte voor een douaneregeling heeft ingediend, door de vermelding van een onjuiste benaming ten grondslag heeft gelegen aan het op onregelmatige wijze binnenbrengen van de goederen. Is dit niet het geval, dan moet deze rechter onderzoeken of die persoon door de vermelding van een onjuiste benaming heeft deelgenomen aan het binnenbrengen van de goederen, terwijl hij wist of redelijkerwijze had moeten weten dat deze op onregelmatige wijze werden binnengebracht.

(¹) PB C 158 van 5.7.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 24 februari 2005

in zaak C-279/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Implants (International) Ltd (¹)

(Arbitragebeding — Terugbetaling van voorschotten — Moratoire interessen — Verstekprocedure)

(2005/C 106/11)

(Procestaal: Engels)

In zaak C-279/03, betreffende een beroep krachtens artikel 238 EG, ingesteld op 26 juni 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: R. Lyal en C. Giolito) tegen Implants (International) Ltd, gevestigd te Cleveland (Verenigd Koninkrijk), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. Silva de Lapuerta, kamerpresident, C. Gulmann en J. Klučka (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 24 februari 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Veroordeelt Implants (International) Ltd tot betaling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen van een bedrag van 284 000 EUR in hoofdsom, vermeerderd met moratoire interessen:

— op de voet van 4,8 % per jaar vanaf 31 augustus 2002 tot en met 31 december 2002;

— op de voet van 6,8 % per jaar vanaf 1 januari 2003 tot volledige voldoening van de verschuldigde bedragen.

2) Verwijst *Implants (International) Ltd* in de kosten.

(¹) PB C 200 van 23.8.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 3 maart 2005

in zaak C-414/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland (¹)

(Niet-nakoming — Artikel 8 van richtlijn 92/50/EEG — Procedure voor plaatsing van overheidsopdrachten voor dienstverlening — Afvalverwerking in Land Niedersachsen)

(2005/C 106/12)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-414/03, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 2 oktober 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: K. Wiedner) tegen Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigden: W.-D. Plessing en M. Lumma), heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, K. Schiemann (rapporteur), M. Ilešič, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 3 maart 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Doordat de Landkreis Friesland in het Land Niedersachsen een overeenkomst voor afvalverwerking heeft gesloten zonder de regels inzake bekendmaking en de procedures in acht te nemen die zijn bedoeld in artikel 8 van richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening, gelezen in samenhang met de titels III en VI van de deze richtlijn, is de Bondsrepubliek Duitsland de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Bondsrepubliek Duitsland wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 275 van 15.11.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 27 januari 2005

in zaak C-416/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 2001/18/EG — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn)

(2005/C 106/13)

(Procestaal: Grieks)

In zaak C-416/03, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 3 oktober 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Konstantinidis) tegen Helleense Republiek (gemachtigde: N. Dafniou), heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, N. Colneric en K. Schiemann (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: J. Kokott; griffier: R. Grass, op 27 januari 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 maart 2001 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu en tot intrekking van richtlijn 90/220/EEG van de Raad, is de Helleense Republiek de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 275 van 15.11.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 3 maart 2005

in zaak C-499/03 P: Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH en Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Gemeenschappelijk douanetarief — Navordering van invoerrechten — Afzien van navordering — Voorwaarden — Artikel 220, lid 2, sub b, van verordening (EEG) nr. 2913/92 — Vergissing van douaneautoriteiten — Vergissing die kon worden ontdekt — Gecombineerde nomenclatuur — Vermeldingen — Strekking)

(2005/C 106/14)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-499/03 P, betreffende een hogere voorziening krachtens artikel 56 van het Statuut van het Hof van Justitie, ingesteld op 25 november 2003, Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH, gevestigd te Frankfurt am Main (Duitsland), Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH, gevestigd te Langen (Duitsland), (advocaten: K. Landry en L. Harings), andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: X. Lewis en J. Schieferer), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: A. Borg Barthet, kamerpresident, J.-P. Puissochet en J. Malenovský (rapporteur), rechters, advocaat-generaal: L. A. Geelhoed, griffier: R. Grass, op 3 maart 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 17 september 2003, Biegi Nahrungsmittel en Commonfood/Commissie (T-309/01 en T-239/02), wordt vernietigd.
- 2) Beschikking C (2001) 2533 van de Commissie van 14 augustus 2001 (REC 4/00), wordt nietig verklaard voorzover daarbij wordt gelast dat wordt overgegaan tot boeking achteraf van de door Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH verschuldigde invoerrechten ten bedrage van 218 605,64 DEM.
- 3) Beschikking C (2002) 857 van de Commissie van 5 maart 2002 (REC 4/01), waarbij wordt gelast dat wordt overgegaan tot boeking achteraf van de door Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar Produkte mbH verschuldigde invoerrechten ten bedrage van 222 116,06 DEM, wordt nietig verklaard.

- 4) De Commissie van de Europese Gemeenschappen wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 21 van 24.1.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 3 maart 2005

in zaak C-90/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Artikel 7, lid 1, van richtlijn 1999/32/EG — Verzuim verslag over zwavelgehalte van op nationaal grondgebied gebruikte vloeibare brandstoffen in te dienen)

(2005/C 106/15)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-90/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 23 februari 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Schieferer en G. Valero Jordana) tegen Republiek Oostenrijk (gemachtigde: E. Riedl), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. Silva de Lapuerta, kamerpresident, J. Makarczyk (rapporteur) en P. Küris, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 3 maart 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet vóór 30 juni 2002 het verslag voor het jaar 2001 toe te zenden aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen, is de Republiek Oostenrijk de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 7, lid 1, van richtlijn 1999/32/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende een vermindering van het zwavelgehalte van bepaalde vloeibare brandstoffen en tot wijziging van richtlijn 93/12/EEG.
- 2) De Republiek Oostenrijk wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 94 van 17.4.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 24 februari 2005

in zaak C-225/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Finland ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijn 2001/106/EG — Zeevervoer — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn)

(2005/C 106/16)

(Procestaal: Fins)

In zaak C-225/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 1 juni 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: K. Simonsson en M. Huttunen) tegen Republiek Finland (gemachtigde: A. Guimaraes-Purokoski), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. Silva de Lapuerta, kamerpresident, G. Arestis (rapporteur), J. Klučka, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: R. Grass, op 24 februari 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/106/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 2001 houdende wijziging van richtlijn 95/21/EG van de Raad betreffende de naleving, met betrekking tot de schepen die gebruikmaken van havens in de Gemeenschap en varen in de onder de jurisdictie van de lidstaten vallende wateren, van internationale normen op het gebied van de veiligheid van schepen, voorkoming van verontreiniging en leef- en werkomstandigheden aan boord (havenstaatcontrole, is de Republiek Finland de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Republiek Finland wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 262 van 23.10.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 24 februari 2005

in zaak C-383/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijn 1999/105/EG — In de handel brengen van bosbouwkundig teeltmateriaal — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)

(2005/C 106/17)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-383/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 6 september 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: A. Bordes) tegen Groothertogdom Luxemburg (gemachtigde: S. Schreiner), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. Silva de Lapuerta, kamerpresident, R. Schintgen en G. Arestis (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 24 februari 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 1999/105/EG van de Raad van 22 december 1999 betreffende het in de handel brengen van bosbouwkundig teeltmateriaal, is het Groothertogdom Luxemburg de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) Het Groothertogdom Luxemburg wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 262 van 23.10.2004.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 19 januari 2005

in zaak C-206/03 (verzoek van de High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, om een prejudiciële beslissing): Commissioners of Customs and Excise tegen SmithKline Beecham plc ⁽¹⁾

(Artikel 104, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering — Gemeenschappelijk douanetarief — Tariefposten — Nicotinepleisters — Juridische waarde van indelingskennisgeving van Werelddouaneorganisatie)

(2005/C 106/18)

(Procestaal: Engels)

In zaak C-206/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door de High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division (Verenigd Koninkrijk), bij beslissing van 7 december 2000, ingekomen bij het Hof op 14 mei 2003, in de procedure Commissioners of Customs and Excise tegen SmithKline Beecham plc, heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann (rapporteur), kamerpresident, N. Colneric, K. Schieman, E. Juhász en E. Levits, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass, op 19 januari 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Nicotinepleisters als die welke in het hoofdgeding aan de orde zijn, moeten worden ingedeeld onder post 3004 van de gecombineerde nomenclatuur in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2086/97 van de Commissie van 4 november 1997.
2. Wanneer een bevoegde autoriteit een onjuiste bindende tariefinlichting heeft gegeven, is de nationale rechter krachtens artikel 10 EG verplicht, in het kader van zijn bevoegdheden alle nodige maatregelen te treffen voor de nietigverklaring van die tariefinlichting en het geven van een nieuwe bindende tariefinlichting die strookt met het gemeenschapsrecht.

In dit verband worden de modaliteiten en gevolgen van de op het beroep genomen beslissingen van de nationale rechter, binnen de door het gelijkwaardigheids- en het doelmatigheidsbeginsel gestelde grenzen, beheerst door het nationale recht.

Artikel 12, lid 5, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 82/97 van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 1996, staat er in dat verband niet aan in de weg dat een nationale rechter een besluit van een douaneautoriteit nietig verklaart dat, hoewel het overeenstemt met een indelingskennisgeving van de Werelddouaneorganisatie, indruist tegen de gecombineerde nomenclatuur in bijlage I bij verordening nr. 2658/87, zoals gewijzigd

bij verordening nr. 2086/97, en verklaart dat een product anders moet worden ingedeeld dan in die indelingskennisgeving wordt gesteld.

⁽¹⁾ PB C 158 van 5.7.2003.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 28 oktober 2004

in zaak C-236/03 P: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen CMA CGM e.a. ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Mededingingsregelingen — Zeevervoer tussen Noord-Europa en Verre Oosten — Geldboeten — Verjaring — Hogere voorziening gedeeltelijk kennelijk niet-ontvankelijk en gedeeltelijk kennelijk ongegrond)

(2005/C 106/19)

(Procestaal: Engels)

In zaak C-236/03 P, betreffende een hogere voorziening krachtens artikel 56 van het Statuut van het Hof van Justitie, ingesteld op 2 juni 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: P. Oliver), andere partijen in de procedure: CMA CGM, gevestigd te Marseille (Frankrijk), Evergreen Marine Corp. Ltd, gevestigd te Taipei, Taiwan (China), Hanjin Shipping Co. Ltd, gevestigd te Taipei, Hapag-Lloyd Container Linie GmbH, gevestigd te Seoel (Zuid-Korea), Kawasaki Kisen Kaisha Ltd, gevestigd te Tokio (Japan), Malaysia International Shipping Corporation Berhad, gevestigd te Kuala Lumpur (Maleisië), Mitsui OSK Lines Ltd, gevestigd te Tokio, Neptune Orient Lines Ltd, gevestigd te Singapore (Singapore), Nippon Yusen Kaisha, gevestigd te Tokio, Orient Overseas Container Line Ltd, gevestigd te Wanchai (China), P & O Nedlloyd Container Liner Ltd, gevestigd te Londen (Verenigd Koninkrijk), Yangming Marine Transport Corp., gevestigd te Taipei, (advocaten: J. Pheasant en M. Levitt), Senator Lines GmbH, voorheen DSR-Senator Lines GmbH, gevestigd te Bremen (Duitsland), (advocaten: J. Pheasant en M. Levitt, alsmede D. Waelbroeck en U. Zinsmeister), en Cho Yang Shipping Co. Ltd, gevestigd te Seoel, in liquidatie, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans (rapporteur), kamerpresident, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen, G. Arestis en J. Klučka, rechters; advocaat-generaal: J. Kokott; griffier: R. Grass, op 28 oktober 2004 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De hogere voorziening wordt afgewezen.

2. De Commissie van de Europese Gemeenschappen wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 184, van 02.08.2003.

3. Het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) draagt zijn eigen kosten.

(¹) PB C 239, van 04.10.2003.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 18 januari 2005

in zaak C-325/03 P: José Luis Zuazaga Meabe tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (¹)

(Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid wegens te late indiening — Hogere voorziening kennelijk ongegrond)

(2005/C 106/20)

(Procestaal: Spaans)

In zaak C-325/03 P, betreffende een hogere voorziening krachtens artikel 56 van het Statuut van het Hof van Justitie, ingesteld op 21 juli 2003, **José Luis Zuazaga Meabe**, wonende te Bilbao (Spanje), (advocaten: J. A. Calderón Chavero en N. Moya Fernández), andere partijen in de procedure: **Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)** (gemachtigden: O. Montalto en I. de Medrano Caballero) en **Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA)**, gevestigd te Madrid (Spanje), (advocaat: J. de Rivera Lamo de Espinosa), heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, J. N. Cunha Rodrigues en M. Ilešič (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: M. Poiares Maduro; griffier: R. Grass, op 18 januari 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De hogere voorziening wordt afgewezen.

2. Rekwirant draagt naast zijn eigen kosten ook die van Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 7 december 2004

in zaak C-521/03 P: Internationaler Hilfsfonds eV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Hogere voorziening — Ontvankelijkheid van beroep — Verval van recht — Artikel 230, vijfde alinea, EG — Louter bevestigende beschikking — Kwalificatie)

(2005/C 106/21)

(Procestaal: Engels)

In zaak C-521/03 P, betreffende een hogere voorziening krachtens artikel 56 van het Statuut van het Hof van Justitie, ingesteld op 15 december 2003, Internationaler Hilfsfonds eV, (advocaat: H. Kaltenecker), andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. Wilderspin en S. Fries), heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: J. N. Cunha Rodrigues, waarnemend voor de president van de Vierde kamer, N. Colneric en K. Schieman (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 7 december 2004 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De hogere voorziening wordt afgewezen.

2. Rekwirante wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 59 van 06.03.2004.

BESCHIKKING VAN HET HOF**(Vijfde kamer)****van 21 januari 2005**

in zaak C-75/04 (verzoek van het Hof van Beroep te Antwerpen om een prejudiciële beslissing): Ministerie van Financiën tegen Hendrik Hanssens e.a. ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Niet-ontvankelijkheid)

(2005/C 106/22)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-75/04, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Hof van Beroep te Antwerpen (België) bij beslissing van 11 februari 2004, ingekomen bij het Hof op 17 februari 2004, in de procedure Ministerie van Financiën tegen Hendrik Hanssens, Rudi Verhoeven, World Wide Shipping and Forwarding NV (WWSF), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. Silva de Lapuerta, kamerpresident, R. Schintgen (rapporteur) en J. Makarczyk, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 21 januari 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het door het Hof van Beroep te Antwerpen bij beschikking van 11 februari 2004 ingediende verzoek om een prejudiciële beslissing is niet-ontvankelijk.

⁽¹⁾ PB C 94 van 17.4.2004.

BESCHIKKING VAN HET HOF**(Vijfde kamer)****van 26 januari 2005**

in zaak C-153/04 P, Euroagri Srl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — EOGFL — Financiële bijstand — Proef- en demonstratieproject voor gebruik van nieuwe techniek „Endovena” op fruitbomen)

(2005/C 106/23)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak C-153/04 P, betreffende een hogere voorziening krachtens artikel 56 van het Statuut van het Hof van Justitie, ingesteld op 23 maart 2004, Euroagri Srl, gevestigd te Monte Vidon Combatte (Italië), (advocaat: W. Massucci), andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Cattabriga en L. Visaggio), heeft het Hof

(Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. Silva de Lapuerta, kamerpresident, J. Makarczyk en P. Kūris, rechters; advocaat-generaal: M. Poiares Maduro; griffier: R. Grass, op 26 januari 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De hogere voorziening wordt afgewezen.
2. Euroagri Srl wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 106 van 30.04.2004.

BESCHIKKING VAN HET HOF**(Vijfde kamer)****van 28 januari 2005**

in zaak C-208/04 (verzoek van de Raad van State om een prejudiciële beslissing): Inter-Environnement Wallonie ASBL tegen Waals Gewest ⁽¹⁾

(Artikel 104, lid 3, van Reglement voor procesvoering — Richtlijnen 75/442/EEG en 91/156/EEG — Begrip „afvalstof” — Lijst van met producten gelijk te stellen materialen)

(2005/C 106/24)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-208/04, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door de Raad van State (België) bij beslissing van 29 april 2004, ingekomen bij het Hof op 11 mei 2004, in de procedure Inter-Environnement Wallonie ASBL tegen Waals Gewest, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. Silva de Lapuerta, kamerpresident, P. Kūris (rapporteur) en J. Klučka, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 28 januari 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 1, sub a, van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991, verzet zich ertegen dat de lidstaten een nieuwe categorie van materialen invoeren die noch tot de categorie van afvalstoffen noch tot de categorie van producten behoren, ook al kan deze nieuwe categorie van materialen stoffen of voorwerpen omvatten die kunnen beantwoorden aan de definitie van het begrip „afvalstof” in de zin van die bepaling.

⁽¹⁾ PB C 179 van 10.07.2004.

Verzoek om verlof tot het leggen van derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen, op 9 maart 2005 ingediend door ALT Ylmy — Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti

(Zaak C-4/05 SA)

(2005/C 106/25)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 9 maart 2005 een verzoek om verlof tot het leggen van derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen ingediend door ALT Ylmy — Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti, vertegenwoordigd door R. Nathan, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het Hof behage:

- de immuniteit van de Commissie op te heffen zodat het derdenbeslag op de gelden die de Commissie ten gunste van de beslagene, in casu CESD — Communautaire ASBL onder zich heeft, kan worden afgewikkeld, daar geen enkel argument, feitelijk of rechtens, zich ertegen verzet dat de Commissie de gelden die zij precario bezit, aan de beslaglegger afgeeft;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Verzoek om verlof tot het leggen van derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen, op 11 maart 2005 ingediend door M. F. Gil do Nascimento en anderen

(Zaak C-5/05 SA)

(2005/C 106/26)

(Procestaal: Portugees)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 11 maart 2005 een verzoek om verlof tot het leggen van derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen ingediend door M. F. Gil do Nascimento en anderen, vertegenwoordigd door J. C. Grilo Simões, advocaat.

Verzoekers concluderen dat het Hof behage, de immuniteit van de Commissie op te heffen en verlof te verlenen om derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen te leggen op de vorderingen van ISD — Informações, Sistemas e Desenvolvimentos, SA, die voor de beslagleggers voor de betaling van lonen en loonvorderingen bestemd zijn.

Hogere voorziening, op 2 februari 2005 ingesteld door Koninkrijk Zweden tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 23 november 2004 in zaak T-84/03, Maurizio Turco, ondersteund door Republiek Finland, Koninkrijk Denemarken en Koninkrijk Zweden, tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-39/05 P)

(2005/C 106/27)

(Procestaal: Engels)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 2 februari 2005 hogere voorziening ingesteld door Koninkrijk Zweden, vertegenwoordigd door K. Wistrand als gemachtigde, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 23 november 2004 in zaak T-84/03 ⁽¹⁾, Maurizio Turco, ondersteund door Republiek Finland, Koninkrijk Denemarken en Koninkrijk Zweden, tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirant concludeert dat het den Hove behage:

1. te vernietigen punt 1 van het dictum van het arrest van het Gerecht in zaak T-84/03, Maurizio Turco/Raad van de Europese Unie;
2. nietig te verklaren de beschikking van de Raad van 19 december 2002, voorzover deze betrekking heeft op de toegang tot het juridisch advies van de juridische dienst van de Raad;
3. de Raad te verwijzen in de door het Koninkrijk Zweden in de procedure voor het Hof van Justitie gemaakte kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Zweedse regering stelt dat het Gerecht in het arrest waartegen de hogere voorziening is gericht, het gemeenschapsrecht heeft geschonden.

Het Gerecht heeft verklaard dat de instellingen in elk concreet geval moeten uitmaken, of de documenten waarvan de openbaarmaking wordt gevraagd, daadwerkelijk onder de uitzonderingen vallen die zijn genoemd in verordening (EG) nr. 1049/2001 ⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (hierna: „transparantieverordening”).

Anderzijds heeft het Gerecht het argument van de Raad aanvaard, dat juridische adviezen in wetgevingsaangelegenheden in het algemeen vertrouwelijk moeten zijn. Dat was om te beginnen het geval omdat de openbaarmaking van dergelijke documenten tot twijfel met betrekking tot de wettigheid van de betrokken wettelijke regeling zou kunnen leiden, en vervolgens omdat het bewaren van de onafhankelijkheid van adviezen van de juridische dienst van de Raad een beschermenswaardig belang kan vormen. Op grond daarvan was het Gerecht van oordeel dat de Raad geen beoordelingsfout heeft gemaakt waar hij de toegang tot het juridisch advies op basis van de uitzondering van artikel 4, lid 2, tweede streepje, van de transparantieverordening heeft geweigerd.

Volgens de Zweedse regering is die conclusie onverenigbaar met de verplichting om de kwestie van de openbaarmaking aan de hand van de inhoud van het specifieke document te beoordelen. Daarmee heeft het Gerecht dus het gemeenschapsrecht geschonden.

⁽¹⁾ PB C 112 van 10.05.2003, blz. 38.

⁽²⁾ PB L 145 van 31.05.2001, blz. 43.

Hogere voorziening, op 9 februari 2005 ingesteld door Maurizio Turco tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 23 november 2004 in zaak T-84/03, Maurizio Turco, ondersteund door Republiek Finland, Koninkrijk Denemarken en Koninkrijk Zweden, tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-52/05 P)

(2005/C 106/28)

(Procestaal: Engels)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 9 februari 2005 hogere voorziening ingesteld door Maurizio

Turco, wonende te Pulsano (Italië), vertegenwoordigd door O. W. Brouwer en C. E. Schillemans, advocaten, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 23 november 2004 in zaak T-84/03 ⁽¹⁾, Maurizio Turco, ondersteund door Republiek Finland, Koninkrijk Denemarken en Koninkrijk Zweden, tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirant concludeert dat het het Hof behage:

— te vernietigen het arrest van het Gerecht van 23 november 2004, waarbij:

a) verzoekers beroep is verworpen voorzover het betrekking heeft op de weigering van toegang tot document nr. 9077/02 dat een advies bevat van de juridische dienst van de Raad over een voorstel voor een richtlijn van de Raad tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten;

b) verzoeker en de Raad ieder in de helft van de kosten van het beroep zijn verwezen;

— indien nodig, de zaak voor afdoening te verwijzen naar het Gerecht;

— de Raad in zijn eigen kosten en in die van de eventuele interveniënten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirant stelt dat het arrest van het Gerecht blijk geeft van een verkeerde rechtsopvatting met betrekking tot de uitlegging en de toepassing van artikel 4, lid 2, van verordening (EG) nr. 1049/2001 ⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (hierna: „verordening”).

Rekwirant voert als middelen en argumenten aan:

i) onjuiste uitlegging en toepassing van de term „juridisch advies” in artikel 4, lid 2, van de verordening;

ii) onjuiste kwalificatie van de „legal opinion” als „juridisch advies” in de zin van artikel 4, lid 2, van de verordening en inbreuk op de strekking en inhoud van de artikelen 4, lid 2, en 4, lid 3, van de verordening en de inherente opzet en systematiek van de verordening;

- iii) verkeerde uitlegging en toepassing van [de vaste rechtspraak waarbij wordt geformuleerd] het beginsel, dat zo ruim mogelijk toegang zou worden verleend tot documenten die bij de gemeenschapsinstellingen berusten, en dat uitzonderingen op dit beginsel zo eng mogelijk moeten worden uitgelegd;
- iv) verkeerde uitlegging en toepassing van [de vaste rechtspraak waarbij wordt geformuleerd] het beginsel dat verzoeken om toegang tot documenten per geval moeten worden beoordeeld;
- v) verkeerde uitlegging en toepassing van het begrip „hogere openbare belangen” en verkeerde rechtsopvatting door bewijslast in dit opzicht op rekwirant te leggen;
- vi) schending van het communautaire beginsel dat de rechtsorde van de Gemeenschap op de beginselen van de rechtsstaat is gebaseerd;
- vii) ontoereikende motivering en niet-beantwoording van specifieke argumenten van rekwirant.

⁽¹⁾ PB C 112 van 10.05.2003, blz. 38.

⁽²⁾ PB L 145 van 31.05.2001, blz. 43.

Beroep, op 11 februari 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-69/05)

(2005/C 106/29)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 11 februari 2005 beroep ingesteld tegen Groothertogdom Luxemburg door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door F. Clutche-Duvieusart en A. Stobiecka-Kuik als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet vóór 1 juli 2001 en uiterlijk vóór 30 juni 2002 de jaarverslagen in te dienen over alle staatssteunregelingen die tijdens de jaren 2000 en 2001 in de landbouwsector bestonden, de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 88, lid 1, EG en artikel 21 van verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag ⁽¹⁾ (thans artikel 88 EG), zoals zij zijn ten uitvoer gelegd bij de richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector (2000/C/28/02);
2. het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 21, lid 1, van verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (thans artikel 88 EG) bepaalt dat „[d]e lidstaten [...] bij de Commissie jaarlijks een verslag in[dienen] over alle bestaande steunregelingen waarvoor bij een voorwaardelijke beschikking [...] geen specifieke rapportageverplichting is opgelegd”. Deze verslaggeving wordt voor de landbouwsector geregeld door de „Richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector” (2000/C/28/02), die preciseren dat „[b]ij de Commissie de eerste maal vóór 1 juli 2001 en daarna elk jaar uiterlijk op 30 juni één enkel verslag [moet] worden ingediend dat betrekking heeft op alle steunregelingen voor de landbouwsector in de betrokken lidstaat.” Het bindende karakter van de richtsnoeren ter zake van staatssteun die een lidstaat als dienstige maatregelen heeft aanvaard, is door de rechtspraak van het Hof van Justitie bevestigd. De richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector zijn door het Groothertogdom Luxemburg aanvaard, aangezien dit nooit schriftelijk te kennen heeft gegeven dat het de in deze richtsnoeren opgenomen dienstige maatregelen betwistte. Bijgevolg is het Groothertogdom Luxemburg, door het betrokken verslag niet voor het jaar 2000 en evenmin voor het jaar 2001 in te dienen, zijn verplichtingen niet nagekomen.

⁽¹⁾ PB L 83, van 27.03.1999, blz. 1.

Hogere voorziening, op 16 februari 2005 (faxbericht/e-mail: 11 februari 2005) ingesteld door Bondsrepubliek Duitsland tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer — uitgebreid) van 1 december 2004 in zaak T-27/02, Kronofrance SA/Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Glunz AG en OSB Deutschland GmbH

(Zaak C-75/05 P)

(2005/C 106/30)

(Procestaal: Duits)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 16 februari 2005 (faxbericht/e-mail: 11 februari 2005) hogere voorziening ingesteld door Bondsrepubliek Duitsland, vertegenwoordigd door M. Núñez Müller, advocaat, en W.-D. Plessing en C. Schulze-Bahr als gemachtigden, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer — uitgebreid) van 1 december 2004 in zaak T-27/02, Kronofrance SA/Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Glunz AG en OSB Deutschland GmbH.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

1. het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer — uitgebreid) van 1 december 2004 in zaak T-27/02 ⁽¹⁾ volledig te vernietigen,
2. definitief op de zaak te beslissen en het beroep niet-ontvankelijk, althans ongegrond te verklaren,
3. de onderhavige zaak en de parallelle procedure in hogere voorziening van Glunz AG te voegen voor de schriftelijke behandeling en voor het arrest,
4. verzoekster in het hoofdgeding te verwijzen in de kosten van de hogere voorziening en in die van de procedure in eerste aanleg in zaak T-27/02.

Middelen en voornaamste argumenten

Het bestreden arrest schendt onder meer artikel 230, vierde alinea, EG, artikel 87, lid 3, sub c, EG, en artikel 64 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht.

Om te beginnen heeft verzoekster geen procesbevoegdheid. De hoedanigheid van belanghebbende volgens artikel 1, sub h, van verordening nr. 659/1999 leidt namelijk niet rechtstreeks tot de hoedanigheid van individueel geraakt persoon volgens artikel 230, vierde alinea, EG. In plaats daarvan moeten enkel de inhoud van de bestreden handeling en verzoeksters concurrentiepositie als uitgangspunt worden genomen. Een concurrent die in de precontentieuze fase opkomt tegen de goedkeuring van een steunmaatregel, moet op grond daarvan verklaren en eventueel bewijs leveren, dat hij door de goedgekeurde steun „merkbaar” is benadeeld; zelfs wanneer een „gewone” benadeeling voldoende zou worden geacht, moet dit in elk geval met bewijs gestaafd worden gesteld. Op grond daarvan had het beroep in eerste aanleg niet-ontvankelijk moeten worden verklaard, daar verzoekster niet heeft gesteld dat zij gewoon en al helemaal niet merkbaar was benadeeld.

Het bestreden arrest schendt verder de punten 3.3, 3.4, 3.10 en 3.10.1 van de multisectorale kaderregeling van 1998, aangezien het Gerecht de Commissie, ook bij voldoende gegevens met betrekking tot het relevante capaciteitsbenuttingspercentage steeds ook verplicht het verbruik en een eventuele krimp van de relevante markt te onderzoeken. Daarmee schendt het Gerecht tevens artikel 87, lid 3, sub c, EG, omdat het zijn eigen beoordeling in de plaats stelt van die van de Commissie.

Ten slotte schendt het bestreden arrest ook artikel 64 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, aangezien het Gerecht niet voor de beslissing relevante informatie ambtshalve heeft ingewonnen, die het voor de vaststelling van de procesbevoegdheid had moeten onderzoeken. Dit geldt met name voor de intensiteit van de concurrentieverhouding tussen verzoekster en de ontvangers van de steun.

⁽¹⁾ PB C 31, 5.2.2005.

Hogere voorziening, op 18 februari 2005 (faxbericht/e-mail: 16 februari 2005) ingesteld door Glunz AG en OSB Deutschland GmbH tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer — uitgebreid) van 1 december 2004 in zaak T-27/02, Kronofrance SA/Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Glunz AG en OSB Deutschland GmbH

(Zaak C-80/05 P)

(2005/C 106/31)

(Procestaal: Duits)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 18 februari 2005 (faxbericht/e-mail: 16 februari 2005) hogere voorziening ingesteld door Glunz AG en OSB Deutschland GmbH, vertegenwoordigd door H.-J. Niemeyer, advocaat, en H. Mueller als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer — uitgebreid) van 1 december 2004 in zaak T-27/02, Kronofrance SA/Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Glunz AG en OSB Deutschland GmbH.

Rekwiranten concluderen dat het den Hove behage:

1. het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer — uitgebreid) van 1 december 2004 in zaak T-27/02 ⁽¹⁾ te vernietigen en het beroep te verwerpen;
2. subsidiair, het bestreden arrest te vernietigen en de zaak naar het Gerecht te verwijzen;
3. verzoekster in eerste aanleg in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het bestreden arrest van het Gerecht van eerste aanleg moet worden vernietigd op de volgende gronden:

- Het Gerecht heeft artikel 87, lid 3, EG geschonden, daar het de multisectorale kaderregeling betreffende regionale steun voor grote investeringsprojecten onjuist heeft uitgelegd en daarbij is voorbijgegaan aan de beoordelingsvrijheid van de Commissie bij de opstelling en de toepassing van deze kaderregeling. Voorts heeft het Gerecht het bij het verkeerde eind met zijn economische beoordeling dat steunmaatregelen in een krimpende markt kennelijk ernstige risico's van concurrentievervalsingen creëren, ook wanneer in de betrokken sector geen overcapaciteit bestaat.
- Het Gerecht heeft op grond van een onjuiste uitlegging van artikel 230, vierde alinea, EG de procesbevoegdheid van verzoekster in eerste aanleg en daarmee de ontvankelijkheid van het beroep bevestigd. Verzoekster wordt door de bestreden steunmaatregel niet rechtstreeks en individueel geraakt, aangezien tussen haar en rekwiranten geen concurrentieverhouding bestaat.
- Het Gerecht heeft artikel 64 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht geschonden. Het had maatregelen tot organisatie van de procesgang moeten treffen ter opheldering van de feitelijke situatie en moeten vaststellen op welke feiten verzoeksters procesbevoegdheid kon worden gebaseerd.
- Het Gerecht heeft artikel 230, tweede alinea, EG geschonden, aangezien het in zijn arrest buiten het kader van de met het beroep aangevoerde grieven is getreden.

(¹) PB C 31, 5.2.2005.

Verzoek van het House of Lords van 3 november 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen United Utilities plc en Commissioners of Customs & Excise

(Zaak C-89/05)

(2005/C 106/32)

(Procestaal: Engels)

Het House of Lords (Verenigd Koninkrijk) heeft bij beschikking van 3 november 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 18 februari 2005, in het geding tussen United Utili-

ties plc en Commissioners of Customs & Excise, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

- „1. Geldt de vrijstelling voor weddenschappen in artikel 13, B, sub f, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) (¹) van de Raad van 17 mei 1977, indien een persoon (de „vertegenwoordiger”) namens een ander (de „principaal”) diensten verricht, bestaande in het aannemen van weddenschappen van klanten en de mededeling aan hen van de aanvaarding ervan door de principaal, wanneer (a) het optreden van de vertegenwoordiger noodzakelijk is om de rechtsbetrekking van weddenschap tussen de principaal en zijn klant en bijgevolg de weddenschap als zodanig tot stand te brengen, maar (b) de vertegenwoordiger de notering (verhouding tussen inzet en prijs) niet vaststelt, welke notering door de principaal wordt vastgesteld of in sommige gevallen door derden overeenkomstig de regels van de betrokken sport, en (c) de vertegenwoordiger namens de principaal over de aanvaarding van weddenschappen beslist overeenkomstig de door de principaal vastgestelde criteria, zodat de vertegenwoordiger niet vrij kan beslissen?”

(¹) Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1).

Verzoek van het Verwaltungsgericht Darmstadt van 25 januari 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Mohamed Gattoussi en Stadt Rüsselsheim

(Zaak C-97/05)

(2005/C 106/33)

(Procestaal: Duits)

Het Verwaltungsgericht Darmstadt heeft bij beschikking van 25 januari 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 23 februari 2005, in het geding tussen Mohamed Gattoussi en Stadt Rüsselsheim, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Heeft artikel 64 van de Euro-mediterrane overeenkomst met Tunesië (PB 1998, L 97) een verblijfsrechtelijke werking?

Indien het antwoord op vraag 1 bevestigend luidt:

2. Kan uit het discriminatieverbod van artikel 64 van de Euro-mediterrane overeenkomst met Tunesië een verblijfsrechtelijke positie worden afgeleid die eraan in de weg staat dat de duur van het verblijfsrecht wordt beperkt wanneer een Tunesisch onderdaan in het bezit is van een werkvergunning voor onbepaalde duur, daadwerkelijk een beroepsactiviteit verricht en op het tijdstip van de vreemdelingenrechtelijke beslissing beschikt over een tijdelijk verblijfsrecht?

Indien het antwoord op vraag 2 bevestigend luidt:

3. Kan ter bepaling van de uit het discriminatieverbod van artikel 64 van de Euro-mediterrane overeenkomst met Tunesië voortvloeiende verblijfsrechtelijke positie worden uitgegaan van een tijdstip na de vaststelling van de vreemdelingenrechtelijke beschikking tot beperking van de duur van het verblijfsrecht?

Indien het antwoord op vraag 3 bevestigend luidt:

4. Moet ter concretisering van het voorbehoud inzake de redenen van bescherming van een wettig overheidsbelang een beroep worden gedaan op de met betrekking tot artikel 39, lid 3, EG ontwikkelde beginselen?

Verzoek van het Østre Landsret van 11 februari 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen De Danske Bilimportører en Skatteministeriet

(Zaak C-98/05)

(2005/C 106/34)

(Procestaal: Deens)

Het Østre Landsret heeft bij beschikking van 11 februari 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 24 februari 2005, in het geding tussen De Danske Bilimportører en Skatteministeriet, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Moet artikel 11 A, lid 2, sub a, juncto artikel 11 A, lid 3, sub c, van de Zesde BTW-richtlijn ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd, dat een registratiebelasting voor motorvoertuigen (personenauto's) moet worden opgenomen in de maatstaf van heffing van de BTW in het geval van een koopovereenkomst inzake de levering van een voor personenvervoer bestemd nieuw motorvoertuig, wanneer het voertuig overeenkomstig de koopovereenkomst en het beoogde gebruik ervan door de dealer aan de consument wordt geleverd na te zijn geregistreerd en voor een totale prijs die zowel de aan de dealer betaalde prijs als de belasting omvat?

- 2) Kan een lidstaat zijn belastingstelsel aldus inrichten, dat de registratiebelasting wordt beschouwd als een door de dealer in naam van de uiteindelijke koper gedane uitgave, zodat die koper degene is die rechtstreeks belastingplichtig is?

- 3) Is het voor het antwoord op de vragen 1 en 2 van belang, dat een personenauto kan worden gekocht en geleverd zonder dat daarover registratiebelasting is betaald, wat het geval zal zijn indien de koper niet voornemens is de auto te gaan gebruiken voor normaal vervoer van personen of goederen over terrein waar de verkeerswet van toepassing is?

- 4) Is het van belang dat gebruikte motorvoertuigen op vrij grote schaal — bijvoorbeeld als verhuisgoed — worden geïmporteerd of ingevoerd door de eindverbruiker, die dan zonder tussenkomst van een dealer zelf de registratiebelasting betaalt?

- 5) Is het van belang of de registratiebelasting naar aanleiding van eerder intredende feiten en op een eerder tijdstip verschuldigd wordt — eventueel bij wijze van voorschot — dan de BTW?

⁽¹⁾ (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

Verzoek van het Gerechtshof te Amsterdam van 18 februari 2005 verzoek om een prejudiciële beslissing in het geding tussen ASM Lithography B.V. en Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid/kantoor Roermond

(Zaak C-100/05)

(2005/C 106/35)

(Procestaal: Nederlands)

Het Gerechtshof te Amsterdam in Nederland heeft bij beschikking van 18 februari 2005 ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 28 februari 2005, in het geding tussen ASM Lithography B.V. en Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid/kantoor Roermond. het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Dient ten aanzien van veredelingsgoederen als de onderhavige (punt 2.1 van het verzoek om een prejudiciële beslissing), die worden beschouwd in het vrije verkeer te zijn gebracht, de douaneschuld te worden vastgesteld aan de hand van de in artikel 122, onderdeel c, CDW (!) bedoelde heffingsgrondslagen, ook indien de belanghebbende geen voorafgaand en uitdrukkelijk verzoek daartoe heeft gedaan?
2. Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, dient dan een achteraf — na de mededeling van het uit de douaneschuld voortvloeiende bedrag aan rechten, dat is berekend aan de hand van de heffingsgrondslagen, bedoeld in artikel 121, lid 1, CDW — in het kader van een verzoek om terugbetaling op grond van artikel 236 CDW gedaan verzoek om (her)berekening van het bedrag van de douaneschuld aan de hand van de heffingsgrondslagen, bedoeld in artikel 122, onderdeel c, CDW te worden ingewilligd?

(!) Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad, van 12 oktober 1992, tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, van 19 oktober 1992, blz. 1).

Verzoek van Regeringsrätten van 15 oktober 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Skatteverket en A

(Zaak C-101/05)

(2005/C 106/36)

(Procestaal: Zweeds)

Regeringsrätten heeft bij beschikking van 15 oktober 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 28 februari 2005, in het geding tussen Skatteverket en A, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

1. Staan de bepalingen inzake het vrije kapitaalverkeer tussen lidstaten en een derde land eraan in de weg, dat in een situatie als de onderhavige A wordt belast voor het van X ontvangen dividend, op grond dat X niet is gevestigd in een staat binnen de EER of in een staat waarmee Zweden een belastingverdrag heeft gesloten dat een bepaling over informatie-uitwisseling bevat?

Verzoek van Regeringsrätten van 15 oktober 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Skatteverket en A en B

(Zaak C-102/05)

(2005/C 106/37)

(Procestaal: Zweeds)

Regeringsrätten heeft bij beschikking van 15 oktober 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 28 februari 2005, in het geding tussen Skatteverket en A en B, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Staan de verdragsbepalingen inzake het vrije kapitaalverkeer tussen lidstaten en een derde land eraan in de weg, dat in een situatie als de onderhavige A en B voor van X ontvangen dividenden ongunstiger worden belast omdat Y, de dochtervennootschap van X, in Rusland en niet in Zweden een activiteit uitoefent?
- 2) Maakt het verschil of A en B vóór dan wel na het begin of de wijziging van de activiteit in Rusland aandelen in X hebben verworven?

Verzoek van Regeringsrätten van 24 februari 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Aktiebolag NN en Skatteverket

(Zaak C-111/05)

(2005/C 106/38)

(Procestaal: Zweeds)

Regeringsrätten heeft bij beschikking van 24 februari 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 4 maart 2005, in het geding tussen Aktiebolag NN en Skatteverket, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Dient een belastingplichtige handeling die bestaat in het leveren en installeren van een kabel op het grondgebied van twee lidstaten en tevens buiten het grondgebied van de Gemeenschap, op welke kabel verreweg het grootste deel van de totale kosten betrekking heeft, te worden beschouwd als levering van een goed in de zin van de bepalingen van de richtlijn ⁽¹⁾ aangaande de plaats waar de belastingplichtige handeling wordt verricht?
2. Indien een dergelijke handeling daarentegen moet worden aangemerkt als de verrichting van een dienst, is er dan sprake van een zodanig verband met onroerend goed dat de plaats waar deze dienst wordt verricht moet worden bepaald overeenkomstig het bepaalde in artikel 9, lid 2, sub a?
3. Indien vraag 1 of 2 bevestigend dient te worden beantwoord, dienen artikel 8, lid 1, sub a, respectievelijk artikel 9, lid 2, sub a, dan aldus te worden uitgelegd dat de handeling opgesplitst dient te worden naargelang de ligging van de kabel in de territoriale wateren?
4. Indien vraag 3 bevestigend dient te worden beantwoord, dienen dan artikel 8, lid 1, sub a, respectievelijk artikel 9, lid 2, sub a, alsmede de artikelen 2, lid 1, en 3, lid 1, aldus te worden uitgelegd dat geen BTW verschuldigd is voor dat deel van de levering of dienstverrichting dat betrekking heeft op het gebied buiten het grondgebied van de Gemeenschap?

⁽¹⁾ Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

Beroep, op 8 maart 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groot-Hertogdom Luxemburg

(Zaak C-115/05)

(2005/C 106/39)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 8 maart 2005 beroep ingesteld tegen Groot-Hertogdom Luxemburg door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door G. Braun als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat het Groot-Hertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2001 tot wijziging van de richtlijnen 78/660/EEG, 83/349/EEG en 86/635/EEG met betrekking tot de waarderingsregels voor de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen evenals van banken en andere financiële instellingen ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Groot-Hertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 1 januari 2004 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 283 van 27.10.2001, blz. 28.

Beroep, op 10 maart 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek

(Zaak C-118/05)

(2005/C 106/40)

(Procestaal: Portugees)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 10 maart 2005 beroep ingesteld tegen Portugese Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door A. Caerios en S. Pardo als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- primair, vast te stellen dat de Portugese Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om uitvoering te geven aan richtlijn 2000/60/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, niet heeft voldaan aan de krachtens artikel 24, lid 1, van die richtlijn op haar rustende verplichtingen;

- subsidiair, te verklaren dat de Portugese Republiek, door de Commissie niet onverwijld van die bepalingen in kennis te stellen, niet heeft voldaan aan de krachtens artikel 24, lid 1, van richtlijn 2000/60/EG op haar rustende verplichtingen;
- de Portugese Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2000/60/EG is op 22 december 2003 verstreken.

(¹) PB L 327, van 22.12.2000, blz. 1.

Doorhaling van zaak C-38/04 (¹)

(2005/C 106/41)

(Procestaal: Nederlands)

De president van de Vijfde kamer van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 4 februari 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-38/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden.

(¹) PB C 71 van 20.3.2004.

Doorhaling van zaak C-58/03 (¹)

(2005/C 106/42)

(Procestaal: Nederlands)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 24 januari 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-58/03 (verzoek van de Raad van State om een prejudiciële beslissing): Y.G. Encheva tegen Staatssecretaris van Justitie.

(¹) PB C 83 van 5.4.2003.

Doorhaling van zaak C-69/04 (¹)

(2005/C 106/43)

(Procestaal: Italiaans)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 4 februari 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-69/04 (verzoek van het

Tribunale di Civitavecchia [Italië] om een prejudiciële beslissing): Ligabue Gate Gourmet Roma SpA, in liquidatie, tegen LSG Sky Chefs SpA, European Avia Service SpA en Abela Italia SpA.

(¹) PB C 94 van 17.4.2004.

Doorhaling van zaak C-83/04 (¹)

(2005/C 106/44)

(Procestaal: Portugees)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 4 februari 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-83/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek.

(¹) PB C 85 van 3.4.2004.

Doorhaling van zaak C-246/03 (¹)

(2005/C 106/45)

(Procestaal: Grieks)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2004 de doorhaling in het register gelast van zaak C-246/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek.

(¹) PB C 184 van 2.8.2003.

Doorhaling van zaak C-247/03 (¹)

(2005/C 106/46)

(Procestaal: Grieks)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2004 de doorhaling in het register gelast van zaak C-247/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek.

(¹) PB C 184 van 2.8.2003.

Doorhaling van zaak C-314/04 ⁽¹⁾

(2005/C 106/47)

(Procestaal: Spaans)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 28 januari 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-314/04 (verzoek van het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana [Spanje] om een prejudiciële beslissing): Ricardo Manuel Torres Aucejo tegen Fondo de Garantía Salarial.

⁽¹⁾ PB C 228 van 11.9.2004.

Doorhaling van zaak C-401/04 ⁽¹⁾

(2005/C 106/48)

(Procestaal: Zweeds)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 28 januari 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-401/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Zweden.

⁽¹⁾ PB C 273 van 6.11.2004.

Doorhaling van zaak C-476/03 ⁽¹⁾

(2005/C 106/49)

(Procestaal: Duits)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 20 januari 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-476/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk.

⁽¹⁾ PB C 21 van 24.1.2004.

Doorhaling van zaak C-548/03 ⁽¹⁾

(2005/C 106/50)

(Procestaal: Frans)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 16 december 2004 de doorhaling in het register gelast van zaak C-548/03: Europees Parlement tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en door Ierland.

⁽¹⁾ PB C 47 van 21.2.2004.

Doorhaling van zaak C-549/03 ⁽¹⁾

(2005/C 106/51)

(Procestaal: Frans)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 16 december 2004 de doorhaling in het register gelast van zaak C-549/03: Europees Parlement tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en door Ierland.

⁽¹⁾ PB C 47 van 21.2.2004.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 1 maart 2005

in zaak T-143/03, Elisabeth Saskia Smit tegen Europese Politiedienst (Europol) ⁽¹⁾

(Tijdelijk functionaris — Personeel van Europol — Niet-verlenging van arbeidsovereenkomst)

(2005/C 106/52)

(Proceestaal: Nederlands)

In zaak T-143/03, Elisabeth Saskia Smit, voormalig functionaris van Europol, wonende te Scheveningen (Nederland), vertegenwoordigd door F. Baltussen, P. de Casparis en D. C. Coppens, advocaten, tegen Europese Politiedienst (Europol), gevestigd te Den Haag (Nederland) (gemachtigden: D. Heimans en K. Hennessy-Massaró, alsook ter terechtzitting N. Urban), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van Europol om verzoeksters arbeidsovereenkomst niet te verlengen en een beroep tot vergoeding van de schade die door haar zou zijn geleden, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: J. Pirrung, kamerpresident, A. W. H. Meij en I. Pelikánová, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 1 maart 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1 Het besluit van 30 september 2002 waarbij Europol heeft geweigerd de arbeidsovereenkomst van verzoekster te verlengen, en het besluit van 25 februari 2003 waarbij de tegen dit besluit ingediende klacht wordt verworpen, worden nietig verklaard.
- 2 Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3 Europol zal de proceskosten dragen, met inbegrip van die van de procedure in kort geding.

⁽¹⁾ PB C 213 van 6.9.2003.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 1 maart 2005

in zaak T-169/03, Sergio Rossi SpA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾

(Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Nationaal en internationaal woordmerk MISS ROSSI — Aanvraag tot inschrijving van woordmerk SISSI ROSSI als gemeenschapsmerk — Soortgelijke waren — Overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94)

(2005/C 106/53)

(Proceestaal: Italiaans)

In zaak T-169/03, Sergio Rossi SpA, gevestigd te San Mauro Pascoli, Forlì-Cesena (Italië), vertegenwoordigd door A. Ruo, advocaat, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: P. Bullock en O. Montalto), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniënte voor het Gerecht: Sissi Rossi Srl, gevestigd te Castenaso di Villanova, Bologna (Italië), vertegenwoordigd door S. Vereá, M. Bosshard en K. Muraro, advocaten, betreffende een beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 28 februari 2003 (zaak R 569/2002-1), inzake een oppositieprocedure tussen Calzaturificio Rossi SpA en Sissi Rossi Srl, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: J. Pirrung, kamerpresident, A. W. H. Meij en S. Pappasavvas, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 1 maart 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1 Het beroep wordt verworpen.
- 2 Verzoekster wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 171 van 19.7.2003.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 1 maart 2005

in zaak T-185/03, Vincenzo Fusco tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾

(Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag tot inschrijving van woordmerk ENZO FUSCO als gemeenschapsmerk — Ouder communautair woordmerk ANTONIO FUSCO — Verwarringsgevaar — Overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94)

(2005/C 106/54)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-185/03, Vincenzo Fusco, wonende te Sarameola di Rubano (Italië), vertegenwoordigd door B. Saguatti, advocaat, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: O. Montalto en P. Bullock), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniënte voor het Gerecht: Antonio Fusco International SA Lussemburgo, succursale di Lugano, gevestigd te Lugano (Zwitserland), vertegenwoordigd door M. Bosshard, S. Vereá en K. Muraro, betreffende een beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 17 maart 2003 in zaak R 1023/2001-4, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: J. Pirrung, kamerpresident, A. W. H. Meij en N. J. Forwood, rechters; griffier: B. Pastor, adjunct-griffier, op 1 maart 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het beroep wordt verworpen.*
2. *Verzoeker wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 184 van 2.8.2003.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 1 maart 2005

in zaak T-258/03, Andreas Mausolf tegen Europese Politiedienst (Europol) ⁽¹⁾

(Tijdelijk functionaris — Personeel van Europol — Niet-verlenging van arbeidsovereenkomst)

(2005/C 106/55)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak T-258/03, Andreas Mausolf, voormalig functionaris van Europol, wonende te Leiden (Nederland), vertegenwoordigd

door M. F. Baltussen, P. de Casparis en D. C. Coppens, advocaten, tegen Europese Politiedienst (Europol), gevestigd te Den Haag (Nederland) (gemachtigden: D. Heimans en K. Hennessy-Massaró, alsook ter terechtzitting N. Urban), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van Europol om verzoekers arbeidsovereenkomst niet te verlengen en een beroep tot vergoeding van de schade die door hem zou zijn geleden, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: J. Pirrung, kamerpresident, A. W. H. Meij en I. Pelikánová, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 1 maart 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het beroep wordt verworpen.*
2. *Iedere partij wordt in haar eigen kosten verwezen.*

⁽¹⁾ PB C 213 van 6.9.2003.

Beroep, op 12 januari 2005 ingesteld door Hoya Corporation tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-9/05)

(2005/C 106/56)

(Taal van het verzoekschrift: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 12 januari 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Hoya Corporation, gevestigd te Tokyo (Japan), vertegenwoordigd door A. Nordemann, advocaat.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Indo Internacional S.A., gevestigd te Barcelona (Spanje).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 3 november 2004 in zaak R 433/2004-1 te vernietigen;
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het
gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeen-
schapsmerk: woordmerk „AMPLITUDE” voor
waren van klasse 9 (brillen, enz.)
— gemeenschapsmerkaanvraag
nr. 1 723 931

Houder van het opposi-
tiemerk of -teken in de
oppositieprocedure: Indo Internacional S.A.

Oppositiemerk of
-teken: nationaal beeldmerk „AMPLY”
voor waren van klasse 9 (brillen,
enz.)

Beslissing van de oppo-
sitieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer
van beroep: vernietiging van de bestreden
beslissing; weigering van de
inschrijving

Middelen: schending van artikel 8, lid 1,
sub b, van verordening nr. 40/
94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993
inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

**Beroep, op 28 januari 2005 ingesteld door William Prym
GmbH & Co KG en Prym Consumer GmbH & Co KG
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(Zaak T-30/05)

(2005/C 106/57)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeen-
schappen is op 28 januari 2005 beroep ingesteld tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen door William
Prym GmbH & Co KG en Prym Consumer GmbH & Co KG,
gevestigd te Stolberg (Duitsland), vertegenwoordigd door
H. J. Meyer-Lindemann, domicilie gekozen hebbende te Luxem-
burg.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

— beschikking C(2004)4221 def. van de Commissie van
26 oktober 2004 in zaak COMP/F-1/38.338-PO/Naalden
nietig te verklaren, voorzover zij verzoeksters betreft;

— subsidiair, de aan verzoeksters opgelegde geldboete van
30 000 000 EUR, tot betaling waarvan zij hoofdelijk zijn
gehouden, nietig te verklaren, en, geheel subsidiair, te
verlagen;

— de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In de bestreden beschikking heeft de Commissie vastgesteld dat
verzoeksters en andere ondernemingen in de periode van
10 september 1994 tot en met 31 december 1999 artikel 81,
lid 1, EG hebben geschonden door aan onderling afgestemde
feitelijke gedragingen deel te nemen en een aantal naar de vorm
bilaterale overeenkomsten te sluiten die als een tripartiete over-
eenkomst te beschouwen zijn met tot doel en gevolg, ten
eerste, verdeling van de Europese markt voor metalen furni-
turen, anders gezegd verdeling van de productmarkt tussen de
markt voor naai- en speciale naalden, grotere naaldenmarkten
en markten voor andere metalen furnituren, en, ten tweede,
verdeling van de Europese naaldenmarkt, anders gezegd geogra-
fische verdeling van deze markt.

Tot staving van hun beroep voeren verzoeksters drie middelen
aan. Het eerste is ontleend aan schending van het recht om te
worden gehoord en de motiveringsplicht. Volgens verzoeksters
is de Commissie op verscheidene argumenten van verzoeksters
onvoldoende ingegaan en is niet duidelijk waarom de
Commissie van een bijzonder ernstige inbreuk is uitgegaan.
Verder is het bedrag van de geldboete enkel formeel gemoti-
veerd, zodat voor verzoeksters niet duidelijk is of voor hen
gunstige omstandigheden in aanmerking zijn genomen.
Verzoeksters voeren ten slotte aan dat de motivering achteraf is
gecorrigeerd.

In het kader van hun tweede middel wijzen verzoeksters op
verscheidene belangrijke materiële gebreken bij de toepassing
van artikel 81, lid 1, EG. Aan eerste verzoekster kon geen geld-
boete worden opgelegd, aangezien het optreden van tweede
verzoekster niet aan haar kan worden toegerekend. Verder heeft
de Commissie er geen rekening mee gehouden dat tweede
verzoekster met de betrokken producten verlies heeft geleden
en dat de overeenkomst inzake de geografische verdeling van
de markt de voorwaarde vormt voor de toegang van een andere
betrokken onderneming tot de markt voor oognaalden, en dat
deze overeenkomst derhalve de mededinging beperkt, hetgeen
zonder haar hoegenaamd niet mogelijk is. De Commissie heeft
voorts de grootte en de economische macht van deze andere
onderneming onjuist ingeschat.

Het derde middel betreft de berekening van de geldboete. Volgens verzoeksters is een zo hoge geldboete vergelijkbaar met een strafrechtelijke sanctie, die niet krachtens de regeling van artikel 23, lid 3, van verordening (EG) nr. 1/2003⁽¹⁾ kan worden opgelegd, daar de wetgever zelf voldoende nauwkeurig moet bepalen volgens welk beginsel de geldboete concreet moet worden berekend. In elk geval is de geldboete in strijd met artikel 23, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003, aangezien zij groter is dan 10 % van de totale omzet van elk der verzoeksters en buiten elke verhouding staat tot de economische gevolgen van de inbreuk en tot de aan een andere betrokken onderneming opgelegde geldboete. Verder zijn verzoeksters benadeeld door het arbitrair loskoppelen van de procedure „metalen furnituren: naalden” en de procedure „metalen furnituren: sluitingen”. Ten slotte heeft de Commissie ten aanzien van verzoeksters verschillende verzachtende omstandigheden buiten beschouwing gelaten en heeft zij hun geen verlaging van de geldboete verleend wegens niet-betwisting van de feiten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

Beroep, op 31 januari 2005 ingesteld door Camper S.L. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-43/05)

(2005/C 106/58)

(Taal van het verzoekschrift: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 31 januari 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Camper S.L., gevestigd te Inca, Mallorca (Spanje), vertegenwoordigd door I. Temiñ o Cenicerros.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: JC AB, gevestigd te Mölnlycke (Zweden).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- toe te wijzen het beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) in zaak R 170/2004-1 houdende verwerping van het beroep tegen de weigering van inschrijving van gemeenschapsmerk nr. 1 954 601 voor klasse 25;
- te verklaren dat inschrijving van gemeenschapsmerk „BROTHERS BY CAMPER” (nr. 1 954 601) mogelijk is voor alle waren van klasse 25;
- te bepalen dat elke partij haar eigen kosten en de helft van de gemeenschappelijke kosten zal dragen.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk:

beeldmerk „ROTHERS by CAMPER” voor waren en diensten van de klassen 18, 25 en 39 (leder, kledingstukken, schoeisel, hoofddeksels, transport, ...) — aanvraagnr. 1 954 601

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:

JC AB

Oppositiemerk of -teken:

Zweeds, Fins en Deens beeldmerk „Brothers” voor waren van klasse 25 (kledingstukken, schoeisel en hoofddeksels)

Beslissing van de oppositieafdeling:

afwijzing van de oppositie voorzover deze was gebaseerd op de oudere Zweedse inschrijving. Toewijzing van de oppositie voor een deel van de betrokken waren, met name voor „kledingstukken, schoeisel, hoofddeksels” van klasse 25, voorzover de oppositie was gebaseerd op de Deense en de Finse oudere inschrijving.

Beslissing van de kamer van beroep:

verwerping van verzoeksters beroep

Middelen:

de conflicterende merken stemmen niet in die mate overeen dat er verwarringsgevaar in de zin van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad bestaat.

Beroep, op 31 januari 2005 ingesteld door Reckitt Benckiser N.V. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-49/05)

(2005/C 106/59)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 31 januari 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Reckitt Benckiser N.V., gevestigd te Hoofddorp (Nederland), vertegenwoordigd door G. S. P. Vos, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 11 november 2004 te vernietigen;
- inschrijving van gemeenschapsmerk nr. 2 792 554 toe te staan;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: driedimensionaal merk dat bestaat uit de vorm van de waar zijnde een rechthoekig tablet bestaande uit een blauwe bovenlaag met rode spikkels en daarin een verzonken bal met een parelmoeren glans en een witte onderlaag met groene spikkels voor waren van de klassen 1 (waterontharders, enz.) en 3 (wasmiddelen, enz.)

Beslissing van de onderzoeker: weigering van de inschrijving

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Middelen: onjuiste toepassing van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94⁽¹⁾; onjuiste toepassing van artikel 7, lid 1, sub c, van verordening (EG) nr. 40/94.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

Beroep, op 28 januari 2005 ingesteld door European Dynamics S.A. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-50/05)

(2005/C 106/60)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 januari 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door European Dynamics S.A., gevestigd te Athene (Griekenland), vertegenwoordigd door N. Korogiannakis, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Commissie (DG TAXUD), waarbij verzoeksters offerte niet in aanmerking is genomen, en de opdracht aan de winnende inschrijver is gegund;
- de Commissie te veroordelen tot betaling van verzoeksters proceskosten en andere kosten in verband met het beroep, zelfs indien dit wordt verworpen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster heeft een offerte uitgebracht in antwoord op de uitnodiging tot inschrijving TAXUD/2004/AO-004 van de Commissie voor de specificatie, ontwikkeling, onderhoud en ondersteuning van telematicasystemen om de bewegingen van producten te controleren waarop binnen de Europese Gemeenschap accijns worden geheven. Bij het bestreden besluit is verzoeksters offerte afgewezen en is de opdracht aan een andere inschrijver gegund.

Tot staving van haar beroep tot nietigverklaring van dat besluit stelt verzoekster om te beginnen dat de Commissie de beginselen van non-discriminatie en van vrije mededinging heeft geschonden. Door het ontbreken van een precieze technische omschrijving van het EMCS-systeem hebben de inschrijvers niet op doelgerichte wijze blijk kunnen geven van hun kennis van de specifieke gebieden die belangrijk waren voor het project. De toegang van de vroegere en huidige contractanten tot bevoorrechte informatie gaf hun een zeer belangrijk en exclusief voordeel. Verzoekster stelt dat haar tijdige verzoek om gelijke rechten van toegang tot dergelijke toepassingen en documenten had moeten worden ingewilligd. Hoewel de Commissie deze toestand had kunnen verhelpen, heeft zij volgens verzoekster daarvoor niet de passende maatregelen getroffen.

Verzoekster stelt verder dat de Commissie artikel 97, lid 1, van het Financieel Reglement ⁽¹⁾ en artikel 17, lid 1, van richtlijn 92/50 ⁽²⁾ heeft geschonden door beoordelingscriteria te hanteren die uiterst vaag waren en niet waren voorzien van duidelijke, kwantificeerbare parameters.

Voorts betoogt verzoekster dat de Commissie kennelijke beoordelingsfouten heeft gemaakt in haar evaluatie van verzoeksters offerte. In dit verband stelt verzoekster dat tekortkomingen in haar offerte te wijten waren aan het verzuim van de Commissie om essentiële gegevens mede te delen, die verzoekster met het oog op de voorbereiding van haar offerte nodig had. Verzoekster betwist verder alle verklaringen in het verslag van het evaluatiecomité.

Verzoekster voert ook aan dat de Commissie de krachtens artikel 253 EG op haar rustende motiveringsverplichting heeft geschonden, en dat zij heeft verzuimd de door verzoekster gevraagde relevante informatie over de redenen voor de afwijzing van haar offerte te verstrekken. Verzoekster stelt tevens dat de Commissie het beginsel van behoorlijk bestuur en zorgvuldigheid heeft geschonden door met aanzienlijke vertraging te handelen en door geen afdoende antwoorden te geven op haar verzoeken om informatie vóór de indiening van de offertes.

⁽¹⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen, PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.

⁽²⁾ Richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening, PB L 209 van 24.7.1992, blz. 1.

Beroep, op 8 februari 2005 ingesteld door Ierland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-56/05)

(2005/C 106/61)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 februari 2005 beroep ingesteld tegen de

Commissie van de Europese Gemeenschappen door Ierland, vertegenwoordigd door D.J. O'Hagan, gemachtigde, bijgestaan door P. Gallagher en P. McGarry, Barristers, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- beschikking C(2004) 4447 van de Commissie van 29 november 2004 tot vermindering van de bijstand van het Cohesiefonds voor project 96/07/61/007 (watervoorziening in de regio Dublin — fase 3), toegekend bij beschikking C(97) 4090 van de Commissie van 15 december 1997, en tot vermindering van de bijstand van het Cohesiefonds voor project nr. 95/07/65/007 (weg N1 Dunleer-Dundalk, fase 2), toegekend bij beschikking C(96) 2113 van de Commissie van 29 juli 1996, (geheel of ten dele) nietig te verklaren voor de periode of de bedragen die het Gerecht bepaalt;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij beschikking C(97) 4090 van de Commissie van 15 december 1997 is bijstand van het Cohesiefonds verleend voor project 96/07/61/007 (watervoorziening in de regio Dublin — fase 3) in Ierland. Bij beschikking C(96) 2113 van de Commissie van 29 juli 1996 is bijstand van het Cohesiefonds verleend voor project nr. 95/07/65/007 (weg N1 Dunleer-Dundalk, fase 2), eveneens in Ierland. Bij de bestreden beschikking heeft de Commissie de totale bijstand die bij de twee vorige beschikkingen was verleend, verminderd wegens verschillende onregelmatigheden die bij onderzoek van de betrokken projecten zijn vastgesteld. De Commissie heeft ook beslist dat een totaalbedrag van 797 886 EUR ten onrechte was ontvangen en moet worden terugbetaald.

Tot staving van zijn verzoek om nietigverklaring van de bestreden beschikking stelt verzoeker allereerst dat de bestreden beschikking ongeldig is nu zij in strijd met artikel 18, lid 3, van verordening nr. 1386/2002 ⁽¹⁾ en artikel H, lid 2, van bijlage II bij verordening nr. 1164/1994 ⁽²⁾ meer dan drie maanden na de hoorzitting is vastgesteld. Volgens verzoeker levert dit schending op van een wezenlijk vormvoorschrift en van het rechtszekerheidsbeginsel.

Verzoeker stelt ook dat de Commissie nog een schending van het rechtszekerheidsbeginsel heeft begaan door de retroactieve toepassing van nieuwe richtsnoeren voor het in aanmerking nemen van uitgaven op een wijze dat haar interpretatie van de „eindbegunstigde” werd gewijzigd, waardoor uitgaven niet langer in aanmerking kwamen omdat zij buiten de relevante periode waren verricht. Volgens verzoeker schond dit ook zijn gewettigd vertrouwen.

Volgens verzoeker vormde de retroactieve toepassing van een forfaitaire financiële correctie een verdere schending van het rechtszekerheidsbeginsel. Volgens hem is dit concept voor het eerst ontwikkeld en geformuleerd in richtsnoeren die de Commissie heeft vastgesteld in 2002.

Ten slotte stelt verzoeker dat de retroactieve toepassing van de nieuwe benadering van de Commissie met betrekking tot de praktijk om niet in aanmerking komende uitgaven door wel in aanmerking komende te vervangen, een verdere schending van het rechtszekerheidsbeginsel oplevert. Volgens verzoeker heeft de Commissie pas in de richtsnoeren uit 2002 beslist dat een dergelijke vervanging niet langer toelaatbaar was. Verzoeker stelt dat deze benadering echter niet mocht worden toegepast op projecten uit 1996 en 1997.

(¹) Verordening (EG) nr. 1386/2002 van de Commissie van 29 juli 2002 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1164/94 van de Raad met betrekking tot de beheers- en controlesystemen en de procedure inzake financiële correcties betreffende uit het Cohesiefonds toegekende bijstand (PB L 201, blz. 5).

(²) Verordening (EG) nr. 1164/94 van de Raad van 16 mei 1994 tot oprichting van een Cohesiefonds (PB L 130, blz. 1).

Beroep, op 8 februari 2005 ingesteld door J. H. Moore Newsum, M. A. Loveday en R. Shedden Broadhurst tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-57/05)

(2005/C 106/62)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 februari 2005 beroep ingesteld tegen de

Commissie van de Europese Gemeenschappen door J. H. Moore Newsum, M. A. Loveday en R. Shedden Broadhurst, wonende te Londen (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door M. Kingston QC, D. Park, barrister, en J. Withinshaw, solicitor.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

— de volgende onderdelen van de beschikking van de Commissie van 7 december 2004 tot vaststelling, op grond van richtlijn 92/43/EEG van de Raad, van de lijst van gebieden van communautair belang voor de Atlantische biogeografische regio (¹) (kennisgeving geschied onder nr. C(2004) 4032), nietig te verklaren:

(i) artikel 1 en het punt in bijlage 1 bij de bestreden beschikking met GCB-code UK0030163 Halkyn Mountain/ Mynydd Helygain;

(ii) subsidiair, artikel 1 en het punt in bijlage 1 bij de bestreden beschikking met de GCB-code UK0030163 Halkyn Mountain/ Mynydd Helygain dat in de bij het verzoekschrift gevoegde plan in het rood gekleurd is;

— verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers zijn eigenaars van stukken grond die gedeeltelijk voor landbouw en voor mijnbouw worden aangewend, welke thans bij de bestreden beschikking zijn beschermd als gebieden van communautair belang voor de Atlantische biogeografische regio.

Verzoekers voeren aan dat de bestreden beschikking de fundamentele rechten schendt die hun door de algemene beginselen van het gemeenschapsrecht worden gewaarborgd. Deze schending van fundamentele beginselen is onwettig aangezien de betrokken eigenaars bij de vaststelling van de beschikking van de Commissie (en bij de tenuitvoerlegging van richtlijn 92/43/EEG (²)) geen enkele vorm van participatie is verleend. Verzoekers betogen ook dat de Commissie steun heeft gegeven voor en instemming heeft betuigd met een door de betrokken lidstaat opgezette inspraakprocedure die qua aard en duur gebrekkig en onaangepast was.

Voorts is volgens verzoekers geen rekening gehouden met economische en sociale voorwaarden, waaronder verzoekers' eigendomsrechten. De bestreden beschikking is eveneens in strijd met de bepalingen van richtlijn 92/43/EEG zelf omdat de vraag van de schadeloosstelling onbeantwoord en onopgelost blijft.

Volgens verzoekers vermeldt de bestreden beschikking niet voor welke soorten en habitats de opgesomde gebieden van communautair belang worde, vastgesteld en is de beschikking gebaseerd op onjuiste technische informatie. Blijkbaar zijn de betrokken gebieden in de lijst opgenomen wegens de aanwezigheid van de kamsalamander en het bestaan van graslanden op zinkhoudende bodems. Verzoekers betogen dat de kamsalamander geen prioritaire soort en de genoemde graslanden geen prioritaire habitat vormen en dat zij derhalve niet weten op welke prioritaire habitat of prioritaire soort de bestreden beschikking betrekking heeft.

⁽¹⁾ PB L 387, blz. 1.

⁽²⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7).

Beroep, op 2 februari 2005 ingesteld door European Dynamics S.A. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-59/05)

(2005/C 106/63)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 februari 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door European Dynamics S.A., gevestigd te Athene (Griekenland), vertegenwoordigd door N. Korogiannakis, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Commissie (DG Landbouw), waarbij verzoeksters offerte niet in aanmerking is genomen, en de opdracht aan de winnende inschrijver is gegund;
- de Commissie te veroordelen tot betaling van verzoeksters proceskosten en andere kosten in verband met het beroep, zelfs indien dit wordt verworpen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster heeft een offerte uitgebracht in antwoord op de uitnodiging tot inschrijving AGRI-2004-S4FA-I3-01 van de Commissie voor het verrichten van diensten inzake de ontwikkeling, onderhoud en ondersteuning van het informatiesysteem ten behoeve van DG Landbouw Financiële-informatiesystemen ⁽¹⁾. Bij het bestreden besluit is die offerte ter zijde gelegd en is de opdracht aan een andere inschrijver gegund.

Tot staving van haar beroep tot nietigverklaring van dat besluit stelt verzoekster om te beginnen dat de Commissie het Financieel Reglement ⁽²⁾ en artikel 17, lid 1, van richtlijn 92/50 ⁽³⁾ heeft geschonden door buitengewoon vage beoordelingscriteria te hanteren. Voorts betoogt verzoekster dat de Commissie in antwoord op verzoeksters vragen niet duidelijk en objectief heeft uiteengezet wat precies van de inschrijvers werd verlangd.

Voorts betoogt verzoekster dat de Commissie kennelijke beoordelingsfouten heeft gemaakt in haar evaluatie van verzoeksters offerte. In dit verband stelt verzoekster dat het evaluatiecomité de offertes onjuist heeft beoordeeld, daar het voorbijgong aan het feit dat, anders dan verzoekster, de twee leden van het winnende consortium uiterst weinig ervaring hadden. Verzoekster stelt ook dat haar offerte voordeliger was.

Verzoekster voert eveneens aan dat de Commissie de krachtens artikel 253 EG op haar rustende motiveringsverplichting heeft geschonden, en dat zij heeft verzuimd de door verzoekster gevraagde relevante informatie over de redenen voor de afwijzing van haar offerte te verstrekken. Verzoekster stelt tevens dat de Commissie het beginsel van behoorlijk bestuur en zorgvuldigheid heeft geschonden door met aanzienlijke vertraging te handelen en door geen afdoende antwoorden te geven op haar verzoeken om informatie vóór de indiening van de offertes.

⁽¹⁾ PB 2004 S 59-050031.

⁽²⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen, PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.

⁽³⁾ Richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening, PB L 209 van 24.7.1992, blz. 1.

Beroep, op 10 februari 2005 ingesteld door Cornelius Rozemeijer en anderen tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak T-61/05)

(2005/C 106/64)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 10 februari 2005 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie door Cornelius Rozemeijer, wonende te Alkmaar (Nederland), Gaston Vaesken, wonende te Saint-Mandrier (Frankrijk) en Pierrette Vaesken, wonende te Sanary/Mer (Frankrijk), vertegenwoordigd door G. Vandersanden, L. Levi en A. Finkelstein, advocaten.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- 1) de pensioenaftrekkingen van verzoekers over de maand mei 2004 nietig te verklaren zodat daarop een aanpassingscoëfficiënt kan worden toegepast die overeenkomt met die voor de hoofdstad van het land waar zij wonen, of op zijn minst, een aanpassingscoëfficiënt die het verschil in de kosten van levensonderhoud op de plaats waar verzoekers worden geacht die kosten te maken, juist weergeeft;
- 2) de Raad te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn dezelfde als die welke zijn aangevoerd in zaak T-35/05, Elisabeth Agne-Dapper en anderen tegen Commissie.

Beroep, op 15 februari 2005 ingesteld door Lotto Sport Italia S.p.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-62/05)

(2005/C 106/65)

(Taal van het verzoekschrift: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 15 februari 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Lotto Sport Italia S.p.A., gevestigd te Treviso (Italië), vertegenwoordigd door S. Feltrinelli en G. Brogi, advocaten.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Lotos Brillen Vertriebs GmbH, gevestigd te Eisingen (Duitsland).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van 7 oktober 2004 in zaak R 572/2003-4 te vernietigen;
- te verklaren dat het aangevraagde merk, voorzover het betrekking heeft op waren van klasse 9, te weten „sportbrillen, niet vervaardigd uit edele materialen”, niet kan worden verward met gemeenschapsmerk nr. 610 642 en internationaal merk nr. 447 179 van opposante;
- de vergoeding van de kosten van deze procedure te gelasten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Lotto Sport Italia S.p.A.

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk „Lotto” voor waren van de klassen 3, 9 en 16 (Brillen, brilmonturen, etuis voor brillen, kettinkjes voor brillen, brillenkoordjes, brillenglazen, verrekijkers, ...) — aanvraagnr. 1 443 183

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Lotos Brillen Vertriebs GmbH

Oppositiemerk of -teken: communautair en internationaal woordmerk „Lotos” voor waren van de klassen 9, 14 en 18 (Optische toestellen en instrumenten; brillen; brilmonturen, met name van metaal; edele metalen en hun legeringen; leder en kunstleder; ...) — gemeenschapsmerkschrijving nr. 610 642

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de merkaanvraag voor de waren waarop de oppositie betrekking had, te weten de waren van klasse 9

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad

Beroep, op 7 februari 2005 ingesteld door Thomas Seldis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-65/05)

(2005/C 106/66)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 7 februari 2005 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door T. Seldis, wonende te Amsterdam (Nederland), vertegenwoordigd door S. Orlandi, X. Martin M., A. Coolen, J.-N. Louis en E. Marchal, advocaten.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- 1) Nietig te verklaren het besluit van de Commissie van 5 april 2004 waarbij verzoeker is benoemd tot ambtenaar op proef, op grond dat hij daarbij niet is ingedeeld in rang A6 en dit besluit is vastgesteld zonder dat is onderzocht of het mogelijk was hem overeenkomstig artikel 32 van het Statuut en artikel 4 van de interne richtlijnen van 11 oktober 1984 in te delen in een hogere salaristrap,
- 2) de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker in de onderhavige zaak verzet zich tegen zijn indeling bij de benoeming als ambtenaar op proef bij het directoraat generaal GCO in rang A7.

In dit verband beroept hij zich op schending van de artikelen 31 en 32 van het Statuut, alsmede van de interne richtlijnen van 11 oktober 1984 betreffende de vaststelling van de rang en de salaristrap van het personeel, en meer in het bijzonder die van het wetenschappelijke en technische kader dat betrekkingen vervult die worden bezoldigd uit de kredieten van de begroting voor onderzoek.

Met betrekking tot deze vorderingen merkt verzoeker onder meer op dat hij bij zijn aanwerving als ambtenaar reeds over een beroepservaring beschikte die met meer dan acht jaar kon worden gehonoreerd.

- het besluit van de directeur-generaal van het directoraat-generaal Administratie van 26 november 2004 tot afwijzing van verzoekers klacht van 21 juni 2004 nietig te verklaren;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker was ambtenaar bij de juridische dienst van de Commissie in rang A*14. Op grond van zijn bijzondere functie in de juridische dienst verzocht hij om als lid van het middenkader te worden beschouwd en derhalve de functievergoedingen bedoeld in de artikelen 44, lid 2, en 46 van het Ambtenarenstatuut, alsmede in artikel 7, lid 4, van bijlage XIII daarbij te ontvangen.

Tot staving van zijn beroep stelt hij allereerst dat het besluit tot afwijzing van zijn klacht formeel gebrekkig is, daar het ten eerste uitsluitend in het Engels is gesteld terwijl zijn eerste klacht in het Duits was geformuleerd, en ten tweede in strijd met artikel 253 EG geen standpunt is ingenomen over de geheel individuele argumenten in zijn klacht.

Verder stelt verzoeker schending van het algemene beginsel van gelijke behandeling bij de beoordeling en inschaling van zijn werkzaamheden. Hij stelt dat zijn opdrachten vergelijkbaar waren met die van een hoofd van een eenheid. Dat zijn opvolger de functievergoeding ontvangt, levert nog een schending van het gelijkheidsbeginsel op.

Beroep, op 17 februari 2005 ingesteld door Jörn Sack tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-66/05)

(2005/C 106/67)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 17 februari 2005 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Jörn Sack, wonende te Tervuren (België), vertegenwoordigd door U. Lehmann-Brauns en D. Mahlo, advocaten.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de besluiten tot vaststelling van zijn salaris voor de maanden mei 2004 tot en met februari 2005 nietig te verklaren wegens schending van het beginsel van gelijke behandeling, en zijn salaris voor die maanden met inachtneming van dat beginsel opnieuw vast te stellen;

Beroep, op 15 februari 2005 ingesteld door Aytan's Manufacturing Company (UK) Limited tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-67/05)

(2005/C 106/68)

(Taal van het verzoekschrift: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 15 februari 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Aytan's Manufacturing Company (UK) Limited, gevestigd te Londen (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door S. Malynicz, barrister, en J. Gilbert, solicitor.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Criminal Clothing Limited, gevestigd te Poole (Verenigd Koninkrijk).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van 8 december 2004 in zaak R 309/2004-1 te vernietigen;
- het Bureau en de andere partijen te verwijzen in de eigen kosten en in de kosten van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	Criminal Clothing Limited
Betrokken gemeenschapsmerk:	woordmerk CRIMINAL voor waren van de klassen 3, 9 en 25 (kledingartikelen, enz.) — aanvraagnr. 1676 220
Hoeder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	verzoekster
Oppositiemerk of -teken:	nationaal merk CRIMINAL DAMAGE voor waren van klasse 25 (kledingartikelen, enz.)
Beslissing van de oppositieafdeling:	afwijzing van de oppositie
Beslissing van de kamer van beroep:	verwerping van het beroep
Middelen:	onjuiste toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

Beroep, op 16 februari 2005 ingesteld door Aker Warnow Werft GmbH en Kværner ASA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-68/05)

(2005/C 106/69)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 16 februari 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Aker Warnow Werft GmbH, gevestigd te Rostock-Warnemünde (Duitsland), en Kværner ASA, gevestigd te Oslo (Noorwegen), vertegenwoordigd door B. Immenkamp, solicitor, en M. Schütte, advocaat.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- beschikking C 6/2000 van de Commissie van 20 oktober 2004 volledig nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

In oktober 1992 heeft de Treuhandanstalt (de Duitse privatiseringsinstelling), de Oost-Duitse scheepswerf Warnow Werft geprivatiseerd en verkocht aan het Noorse concern Kværner. In het kader van de privatisering werd een forfaitaire en in termijnen te betalen steun voor de herstructurering van de scheepswerf aangeboden. De staatssteun werd aangemeld bij de Europese Commissie en door deze laatste goedgekeurd in afzonderlijke goedkeuringsbeschikkingen.

In de bestreden beschikking is de Commissie tot de vaststelling gekomen dat verzoeksters een groter steunbedrag hebben ontvangen dan wat nodig was om de eigenlijke, door de scheepswerf geleden contractverliezen te dekken, en dat het teveel betaalde moest worden teruggevorderd.

Ter ondersteuning van hun vordering stellen verzoeksters dat de Commissie blijk heeft gegeven van een verkeerde rechtsopvatting en een kennelijk onjuiste beoordeling heeft gemaakt. Volgens verzoeksters heeft de Commissie het bedrag dat als met het EG-Verdrag onverenigbare staatssteun moet worden teruggevorderd, goedgekeurd in haar goedkeuringsbeschikkingen en vormt dit bedrag bestaande steun. De Commissie had niet het recht, de formele procedure in te leiden, de verenigbaarheid van de staatssteun opnieuw te beoordelen en de gedeeltelijke terugvordering van staatssteun te gelasten. Verder stellen verzoeksters dat is voldaan aan alle voorwaarden van de goedkeuringsbeschikkingen van de Commissie, inzonderheid aan de verplichting om spillover-rapporten over te leggen en om capaciteitsbeperkingen in acht te nemen. In haar goedkeuringsbeschikkingen heeft de Commissie geen voorbehoud gemaakt met betrekking tot het steunbedrag en de exploitatiesteun voor een forfaitair bedrag werd goedgekeurd, na een grondig onderzoek ex ante van de noodzaak van steun. Ten slotte verklaren verzoeksters dat de goedkeuringsbeschikkingen nog steeds geldig zijn.

Verder betogen verzoeksters dat de Commissie een kennelijk onjuiste beoordeling heeft gemaakt door te concluderen dat het ontvangen steunbedrag hoger was dan de geleden contractverliezen. Volgens verzoeksters wordt in de goedkeuringsbeschikkingen van de Commissie geen melding gemaakt van het in de bestreden beschikking genoemde steunbedrag. Ook is het bedrag dat de Commissie heeft goedgekeurd ter dekking van de contractverliezen, kleiner dan de eigenlijke contractverliezen. Bij haar beoordeling van de staatssteun heeft de Commissie volgens verzoeksters rekening gehouden met niet als steun aan te merken activa waaronder activa waarvoor Kværner een koopprijs heeft betaald. Voorts stellen verzoeksters dat de Commissie niet wist dat het goedgekeurde steunbedrag slechts ten dele werd ontvangen.

Verzoeksters stellen tevens schending van het rechtszekerheidsbeginsel. De Commissie heeft niet tijdig gehandeld, hoewel zij over alle relevante informatie beschikte. Volgens verzoeksters heeft de Commissie haar onderzoek pas in 1999 gestart, hoewel zij begin 1996 volledig op de hoogte was van alle relevante feiten. De in februari 2000 ingeleide procedure werd uitgebreid tot nieuwe feiten die voorheen nooit waren onderzocht en waarvoor de goedkeuringsbeschikkingen geen wettelijke grondslag boden.

Ten slotte stellen verzoeksters subsidiair dat de Commissie niet alle herstructureringskosten in aanmerking heeft genomen bij de bepaling van het terug te vorderen bedrag. Volgens verzoeksters kostte de herstructurering heel wat meer dan het daarvoor ontvangen steunbedrag.

Beroep, op 11 februari 2005 ingesteld door European Dynamics S.A. tegen Europese Autoriteit voor voedselveiligheid

(Zaak T-69/05)

(2005/C 106/70)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 11 februari 2005 beroep ingesteld tegen Europese Autoriteit voor voedselveiligheid door European Dynamics S.A., gevestigd te Athene (Griekenland), vertegenwoordigd door N. Korogiannakis, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van EFSA, waarbij verzoeksters offerte niet in aanmerking is genomen, en de opdracht aan de winnende inschrijver is gegund, en alle latere daarmee verband houdende besluiten van EFSA;
- EFSA te veroordelen tot betaling van verzoeksters proceskosten en andere kosten in verband met dit beroep, zelfs indien het onderhavige beroep wordt verworpen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster heeft een offerte uitgebracht in antwoord op EFSA's uitnodiging tot inschrijving EFSA/IT/00012⁽¹⁾ voor software en diensten voor de oprichting van een extranet tussen nationale agentschappen van de lidstaten, EFSA en de Europese Commissie. Bij het bestreden besluit is verzoeksters offerte afgewezen en is de opdracht aan een andere inschrijver gegund.

Tot staving van haar beroep tot nietigverklaring van de bestreden besluiten stelt verzoekster dat verweerster het Financieel Reglement⁽²⁾ en artikel 17, lid 1, van richtlijn 92/50⁽³⁾ heeft geschonden door beoordelingscriteria te hanteren die in de uitnodiging tot inschrijving niet duidelijk waren omschreven. Volgens verzoekster kende EFSA een deel van haar beoordelingsbevoegdheid toe aan derden, waar zij de mening van de directeuren van de inschrijvers klanten zonder verder onderzoek en controle heeft overgenomen. Verzoekster stelt verder dat volgens richtlijn 92/50 de tevredenheid van de klanten van een inschrijver niet in aanmerking kan worden genomen om de inschrijver uit te sluiten, maar enkel als een „gunningscriterium” kan worden gebruikt.

Voorts betoogt verzoekster dat verweerster kennelijke beoordelingsfouten heeft gemaakt in haar evaluatie van verzoeksters offerte. Verzoekster betwist een aantal vermeldingen in het verslag van het evaluatiecomité, betreffende het feit dat één van verzoeksters klanten het door verzoekster aangeboden product niet had gekocht en ook niet had gebruikt, en dat een andere gemeenschapsinstelling niet tevreden was met verzoeksters product. In dat verband is verzoekster ook van mening dat de door EFSA tijdens de evaluatieprocedure gehanteerde methode, die bestond in eenvoudige telefoongesprekken, zonder enige officiële verzoeken om of controles van de ontvangen informatie ontoereikend was en op zichzelf volstond ten bewijze van een kennelijke beoordelingsfout.

Verzoekster betoogt ten slotte dat verweerster in strijd met artikel 253 EG haar besluit niet genoegzaam heeft gemotiveerd.

⁽¹⁾ PB 2004/S 153-132262

⁽²⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen, PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.

⁽³⁾ Richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening, PB L 209 van 24.7.1992, blz. 1.

Beroep, op 14 februari 2005 ingesteld door European Dynamics S.A. tegen Europees Agentschap voor maritieme veiligheid

(Zaak T-70/05)

(2005/C 106/71)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 februari 2005 beroep ingesteld tegen Europees Agentschap voor maritieme veiligheid door European Dynamics S.A., gevestigd te Athene (Griekenland), vertegenwoordigd door N. Korogiannakis, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van EMSA, waarbij verzoeksters offerte niet in aanmerking is genomen en de opdracht aan de winnende inschrijver is gegund;
- nietig te verklaren alle latere besluiten van EMSA betreffende de in het onderhavige beroep betrokken inschrijvingen;
- EMSA te veroordelen tot betaling van verzoeksters proceskosten en andere kosten in verband met het beroep, zelfs indien dit wordt verworpen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster heeft offertes uitgebracht in antwoord op EMSA's uitnodigingen tot inschrijving EMSA C-1/0104-2004 ⁽¹⁾ en EMSA C.2/06/04 ⁽²⁾ voor de validatie en verdere ontwikkeling van SafeSeaNet en voor een database, netwerk en beheersysteem voor ongevallen op zee. Bij de bestreden besluiten zijn verzoeksters offertes afgewezen en zijn de opdrachten aan een andere inschrijver gegund.

Tot staving van haar beroep tot nietigverklaring van de bestreden besluiten stelt verzoekster om te beginnen dat het verwerende agentschap de beginselen van goede trouw en behoorlijk bestuur heeft geschonden door met aanzienlijke vertraging te handelen en door de verzoeken van de inschrijvers vóór de indiening van de offertes niet afdoend te beantwoorden. Verweerder weigerde op verzoeksters vragen te antwoorden, op grond dat zij niet tijdig waren ingediend, hoewel het indirect had erkend dat zijn eigen technische problemen de ontvangst van de vragen hadden verhinderd. Volgens verzoekster had zij een meer concurrerende offerte kunnen indienen indien verweerder haar vragen tijdig en zorgvuldig had beantwoord.

Verzoekster stelt verder dat verweerder het Financieel Reglement ⁽³⁾ en artikel 17, lid 1, van richtlijn 92/50 ⁽⁴⁾ heeft geschonden door gebruik te maken van beoordelingscriteria, in

het bijzonder de vroegere ervaring van de inschrijvers, die in de uitnodiging tot inschrijving niet waren omschreven en ook niet vermeld.

Voorts betoogt verzoekster dat verweerder een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt met zijn evaluatie dat de offerte van de winnende inschrijver beter was dan haar eigen offerte. In dat verband voert verzoekster aan, dat geen vooraf vastgestelde objectieve methode is gebruikt bij de beoordeling van haar offerte, maar de gebruikte criteria ruimte lieten voor subjectieve beoordelingen, en ten slotte, dat er geen duidelijke en objectieve beoordelingsmaatstaven waren.

Ten slotte stelt verzoekster dat verweerder heeft verzuimd, relevante informatie te verstrekken en passende redenen te geven voor zijn handelingen, door verzoeksters gegronde en tijdige vragen niet te beantwoorden.

⁽¹⁾ PB 2004/S 126-106254.

⁽²⁾ PB 2004/S 128-108027.

⁽³⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen, PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.

⁽⁴⁾ Richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening, PB L 209 van 24.7.1992, blz. 1.

Beroep, op 14 februari 2005 ingesteld door Jacques Wunenburger tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-71/05)

(2005/C 106/72)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 februari 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Jacques Wunenburger, wonende te Zagreb (Kroatië), vertegenwoordigd door E. Boigelot, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- 1) het ontwerp-beoordelingsrapport over de periode 1 juli 1997 tot en met 30 juni 1999, dat hem op 22 maart 2002 is toegezonden, nietig te verklaren;

- 2) het ontwerp-beoordelingsrapport over de periode 1 juli 1999 tot en met 30 juni 2001, dat hem op 22 maart 2002 is toegezonden, nietig te verklaren;
- 3) hem een vergoeding toe te kennen voor immateriële schade, omdat in zijn personeelsdossier de beoordelingsrapporten over de beoordelingsperioden 1997-1999 en 1999-2001 ontbreken en zijn loopbaan is aangetast, welke schade ex aequo et bono wordt geraamd op 9 996 EUR, onder voorbehoud van verhoging van eis in de loop van de procedure;
- 4) verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker in de onderhavige zaak stelt dat hij er sinds de beoordelingsperiode 1997-1999 niet in slaagt definitieve beoordelingen te verkrijgen.

Hij wijst er in dit verband op dat volgens vaste rechtspraak een beoordelingsrapport niet kan worden nietig verklaard louter omdat het te laat is opgesteld, behoudens uitzonderlijke omstandigheden; van dergelijke omstandigheden zou sprake kunnen zijn wanneer de rapporten met zodanige vertraging worden opgesteld dat de beoordelaars zich de geleverde prestaties niet meer kunnen herinneren. Dit is het geval met de betrokken ontwerp-beoordelingsrapporten.

Ter onderbouwing van zijn vorderingen stelt verzoeker:

- schending van de artikelen 25, tweede alinea, 26 en 43 van het Statuut, alsmede van de algemene uitvoeringsbepalingen inzake de toepassing van artikel 43 van het Statuut inzake de beoordelingsprocedure;
- het bestaan van misbruik van bevoegdheid in casu;
- schending van bepaalde algemene rechtsbeginselen, zoals de eerbiediging van de rechten van de verdediging, het beginsel van behoorlijk bestuur, het vertrouwensbeginsel, de eerbiediging van de zorgplicht, het beginsel van gelijke behandeling, en die beginselen die het TABG gebieden een besluit enkel op basis van juridisch aanvaardbare gronden vast te stellen, dat wil zeggen gronden die relevant zijn en vrij van kennelijke beoordelingsfouten omtrent de feiten of het recht.

Beroep, op 14 februari 2005 ingesteld door Alejandro Martín Magone tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-73/05)

(2005/C 106/73)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 februari 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Alejandro Martín Magone, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door Eric Boigelot, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het Gerecht behage:

- het loopbaanontwikkelingsrapport dat is opgesteld voor de prestaties van verzoeker in functie 2 700 bij Echo tussen 1 januari 2003 en 31 december 2003, met inbegrip van de appelprocedures en andere beslissingen die daarop betrekking hebben, nietig te verklaren,
- het op 12 november 2004 ontvangen besluit van het TABG van 28 oktober 2004 houdende afwijzing van de op 26 juli 2004 krachtens artikel 90, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren ingediende klacht, nietig te verklaren,
- voor recht te verklaren dat verzoeker het slachtoffer is van psychisch en professioneel geweld,
- verzoeker een vergoeding voor materiële en immateriële schade toe te kennen, die ex aequo et bono wordt geschat op 39 169,67 EUR, behoudens verhoging in de loop van de procedure,
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker in de eerste plaats een kennelijke beoordelingsfout alsmede een procedurefout en misbruik van bevoegdheid aan, doordat hij zeer negatief en nadelig is beoordeeld op basis van feiten die geen betrekking hadden op het aan de orde zijnde tijdvak.

Verzoeker betoogt vervolgens dat de bestreden handeling niet gemotiveerd was en beweert sinds jaren het slachtoffer te zijn van psychisch geweld door zijn hiërarchische meerderen. Dit uit zich volgens hem in opmerkingen in het bestreden rapport.

Verzoeker stelt ten slotte dat verweerster zijn bijzondere situatie, die hem aan ernstige psychische problemen blootstelt, niet in aanmerking heeft genomen bij zijn verandering van tewerkstelling. Derhalve is laatstgenoemde haar zorgplicht niet nagekomen en heeft zij het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden.

Beroep, op 16 februari 2005 ingesteld door The International Institute for the Urban Environment tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-74/05)

(2005/C 106/74)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 16 februari 2005 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door The International Institute for the Urban Environment, gevestigd te Delft (Nederland), vertegenwoordigd door Ph. W. M. ter Burg, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- beschikking INFSO-R2/RB/SOC/IsC D(2004) 541407 van de Commissie betreffende de financiële audit van IIUE-NL 02-BA14-032 nietig te verklaren;
- te verklaren dat het door verzoekster geclaimde bedrag gerechtvaardigd is en overeenstemt met de contractuele bepalingen;
- IIUE toe te staan vergoeding te vorderen voor de tijd die zij aan de contracten heeft besteed en de Commissie te gelasten een weloverwogen beschikking te geven in overeenstemming met de geldende gemeenschapsregels inzake behoorlijk bestuur;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

The International Institute for the Urban Environment is een eenpersoonsbedrijf dat volledig eigendom is van verzoekster. In 1999 heeft verzoekster met de Commissie contract nr. IPS-1999-00016 gesloten krachtens hetwelk zij financiële steun zou ontvangen in het kader van het programma voor technologische ontwikkeling „Bevordering van innovatie en aanmoediging van participatie van het klein- en middenbedrijf”. De Commissie heeft een audit verricht met betrekking tot de door de contractsluitende partijen geclaimde terugbetalingen en verzoekster betwist de bevindingen van deze audit met betrekking tot de personeelskosten.

Verzoekster betoogt in de eerste plaats dat de door het Institute voor de berekening van de personeelskosten gehanteerde methode strookte met de contractuele voorwaarden alsmede

dat zij de Commissie uitdrukkelijk had gewezen op het gebruik van deze bijzondere methode. De Commissie heeft zich nooit verzet tegen die methode, die volgens verzoekster ook was aangewend in het kader van andere door haar ingediende programma's, waarvoor de Commissie eveneens financiële steun had verleend. Verzoekster stelt derhalve dat zij mocht aannemen dat de Commissie deze methode aanvaardbaar achtte.

Voorts betoogt verzoekster dat de bestreden beschikking onvoldoende is gemotiveerd en niet evenredig is met de beoogde doelstelling, aangezien het totale bedrag dat zij vraagt, volgens haar redelijk is en strookt met de contractuele voorwaarden.

Beroep, op 17 februari 2005 ingesteld door NetScout Systems Inc. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-75/05)

(2005/C 106/75)

(Taal van het verzoekschrift: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 17 februari 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door NetScout Systems Inc., gevestigd te Westford, Massachusetts (Verenigde Staten van Amerika), vertegenwoordigd door M. Holah, solicitor.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Kye Systems Corporation, gevestigd te Taipei Hsien (Taiwan).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beslissing te vernietigen;
- verweerder te verwijzen in verzoeksters kosten van dit beroep;
- subsidiair, de bestreden beslissing te wijzigen, de door Kye ingestelde oppositie af te wijzen, voortzetting van de gemeenschapsmerkaanvraag toe te staan en verweerder te verwijzen in verzoeksters kosten van dit beroep.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	NetScout Systems Inc.
Betrokken gemeenschapsmerk:	woordmerk „NGENIUS” voor waren en diensten van de klassen 9, 16 en 42 (Computers, hardware en software; drukwerken; computerprogramming; ...) — aanvraagnr. 1 830 900
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	KYE Systems Corporation
Oppositiemerk of -teken:	nationaal beeldmerk „GENIUS” voor waren van klasse 9 (computers, diskette-eenheden, printers, faxapparaten, ...)
Beslissing van de oppositieafdeling:	afwijzing van de merkaanvraag voor alle opgegeven waren van klasse 9
Beslissing van de kamer van beroep:	verwerping van het beroep
Middelen:	schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad

Beroep, op 18 februari 2005 ingesteld door Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-83/05)

(2005/C 106/76)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 februari 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door A. Cingolo, Avvocato dello Stato.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- 1) nietig te verklaren de besluiten van de Commissie van: 16 december 2004 (POR Sicilia 2000-2006), 13 januari 2005 (POR Calabria Ob. 1 2000-2006), 13 januari 2005 (POR

Puglia Ob. 1 2000 — 2006), 17 januari 2005 (Docup Lombardia Ob. 2 2000-2006), 17 januari 2005 (POR Calabria Ob. 1 2000 — 2006) en 26 januari 2005 (POR Sardegna Ob. 1 2000 — 2006), die alle de procedure voor de betaling van voorschotten in het kader van steunregelingen afhankelijk willen stellen van voorwaarden die in de geldende regeling niet zijn voorzien, en wel teneinde de kosten die in aanmerking komen voor vergoeding door de betrokken structuurfondsen ten onrechte te beperken;

- 2) de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in de zaak T-345/04 Italiaanse Republiek/Commissie (¹).

(¹) PB C 262, van 23.10.2004, blz. 55.

Beroep, op 17 februari 2005 ingesteld door Nicole Schmit tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-84/05)

(2005/C 106/77)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 17 februari 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Nicole Schmit, wonende te Ispra (Italië), vertegenwoordigd door Eric Boigelot, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- overlegging te bevelen van alle door het Europees Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF) verzegelde dossiers betreffende verzoekster,
- overlegging te bevelen van het verslag dat het tegen verzoekster verrichte interne onderzoek afsluit,
- het tegen verzoekster gevoerde onderzoek nietig te verklaren,
- de nota van OLAF houdende „kennisgeving van het onderzoek en inkennisstelling van de Italiaanse gerechtelijke autoriteiten” nietig te verklaren,

- het aan de Italiaanse gerechtelijke autoriteiten toegezonden verslag van het onderzoek nietig te verklaren,
- elke na het onderhavige beroep voltrokken handeling die uit deze beslissingen voortvloeit en/of erop betrekking heeft, nietig te verklaren,
- OLAF en de Commissie te veroordelen tot betaling van schadevergoeding, die ex aequo et bono wordt geschat op 30 000 EUR, behoudens verhoging en/of verlaging in de loop van de procedure,
- verweerster hoe dan ook te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar beroep voert verzoekster dezelfde middelen aan als die welke verzoekers in zaak T-22/05 hebben ingeroepen.

Beroep, op 16 februari 2005 ingesteld door het Orgaan van Plaatselijk Bestuur genaamd „gemeente Ano Liosia” en zes anderen, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-85/05)

(2005/C 106/78)

(Procestaal: Grieks)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 16 februari 2005 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door de gemeente Ano Liosia, gevestigd te Ano Liosia (Attiki), T. Goula, A. Argiropoulos, I. Manis, E. Dalipi, V. Papagrigoriou en G. Frangalexis, inwoners van Ano Liosia, vertegenwoordigd door G.-E. Kalavros, advocaat.

Verzoekers vorderen dat het Gerecht:

- in haar geheel nietig zal verklaren beschikking nr. 5522/21-12-2004 van de Commissie betreffende de verlening van financiële steun door het Cohesiefonds aan het project „Aanleg van de eerste fase van de tweede vuilstortplaats in westelijk Attiki, te Skalistiri, gemeente Fili, in de Helleense Republiek (nr. CCI: 2004 GR 16 C PE 001)”, en
- verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van hun beroep stellen verzoekers dat de bestreden beschikking in strijd is met de doelstellingen van instandhouding, bescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu, de bescherming van de gezondheid van de mens en een behoedzaam en rationeel gebruik van natuurlijke hulpbronnen,

zoals neergelegd in de artikelen 2, 4, lid 1, en 174 EG, voorzover daarbij de omgeving van Ano Liosia, die volgens verzoekers is vervuild en achteruitgegaan, wordt verplicht om veel grotere hoeveelheden afvalstoffen op te nemen dan de andere twee plaatsen die zijn aangewezen voor de verwerking van afvalstoffen in de provincie Attiki. In dit verband wijzen verzoekers op verschillende problemen rond de plaats waar de aanleg van de stortplaats is gepland, zoals het feit dat de betrokken installatie in wezen een voortzetting is van een reeds bestaande, dat de omgeving is gekwalificeerd als zone van absolute bescherming van het natuurlijk milieu en deels bebost is en deels moet worden herbebost, eigendomsrechtelijk gezien niet gegarandeerd is en volgens het daartoe uitgevoerde onderzoek naar de milieu-effecten niet de meest geschikte is.

Voorts beroepen verzoekers zich erop dat de bestreden beschikking in strijd is met de verplichtingen van de Helleense Republiek om:

- passende maatregelen te treffen ter bevordering van de preventie, de vermindering van de productie en de schadelijkheid van afvalstoffen, om schone technologieën te ontwikkelen en te zorgen voor een effectievere bescherming van de natuurlijke hulpbronnen, alsook ervoor te zorgen dat de nuttige toepassing en de verwijdering van afvalstoffen plaatsvindt zonder gevaar voor de gezondheid van de mens en zonder dat procédés of methoden worden aangewend die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben, zoals voorgeschreven in de artikelen 3 en 4 van richtlijn 91/156⁽¹⁾
- zich te houden aan het speciale regionale plan ter bevordering van de voorkoming van afvalvorming, de recycling en het verwerken van afvalstoffen, zoals voortvloeiend uit de artikelen 3, 4 en 6 van richtlijn 75/442⁽²⁾
- ervoor te zorgen dat de nieuwe installatie passende preventieve maatregelen treft tegen verontreinigingen, teneinde geen grote verontreinigingen te veroorzaken, zoals volgt uit artikel 3 van richtlijn 96/61⁽³⁾

en met de verplichtingen van de Helleense Republiek voortvloeiend uit artikel 1 van richtlijn 97/11⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 tot wijziging van richtlijn 75/442/EEG betreffende afvalstoffen, PB L 78 van 26/03/1991, blz. 32.

⁽²⁾ Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen, PB L 194 van 25/07/1975, blz. 39.

⁽³⁾ Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging, PB L 257 van 10/10/1996, blz. 26.

⁽⁴⁾ Richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 tot wijziging van richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, PB L 73 van 14/03/1997, blz. 5.

Beroep, op 21 februari 2005 ingesteld door GAEC SALAT tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-89/05)

(2005/C 106/79)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 februari 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door GAEC SALAT, gevestigd te Cussac (Cantal-Frankrijk), vertegenwoordigd door François Delpeuch, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- 1) vast te stellen dat de weigering van de Commissie om te beslissen op de door GAEC SALAT op 15 oktober 2004 ingediende en op 26 oktober 2004 onder nummer 0411325 ingeschreven klacht, onrechtmatig is;
- 2) daaraan alle consequenties rechtens te verbinden.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker heeft in de onderhavige zaak bij de Commissie een klacht ingediend betreffende de wijziging van het productdossier van de oorsprongsbenaming „SALERS” bij verordening (EG) nr. 828/2003 van de Commissie van 14 mei 2003 tot wijziging van één of meer elementen van de productdossiers van 16 benamingen die zijn opgenomen in de bijlage bij verordening (EG) nr. 1107/96 betreffende de registratie van de geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen in het kader van de procedure van artikel 17 van verordening (EEG) nr. 2081/92. Die oorsprongsbenaming was als zodanig op grond van verordening (EG) nr. 1107/96 reeds geregistreerd.

Volgens verzoeker levert die wijziging van het productdossier een schending op van de algemene rechtsbeginselen, met name van het beginsel van gelijke behandeling en non-discriminatie, met betrekking tot de oorsprongsbenamingen van de kazen Salers en Laguiole.

Beroep, op 18 februari 2005 ingesteld door Athinaïki Techniki SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-94/05)

(2005/C 106/80)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 februari 2005 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door de

vennootschap Athinaïki Techniki SA, gevestigd te Neo Iraklio-Athene (Griekenland), vertegenwoordigd door S. A. Pappas, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- 1) nietig te verklaren de beschikking van het directoraat-generaal Mededinging, inhoudende dat geen gevolg wordt gegeven aan de klacht van verzoekster met betrekking tot staatssteun die door de Helleense Republiek is toegekend aan het consortium van Hyatt Regency in het kader van de overheidsopdracht „Casino Mont Parnès”, waarvan verzoekster kennis heeft genomen bij brief van 2 december 2004,
- 2) de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster in de eerste plaats de beweerde schending door de Commissie aan van de verplichting de formele onderzoeksprocedure van de artikelen 88, lid 2, EG-Verdrag en 4, lid 4, van verordening (EG) nr. 659/1999 in te leiden.

In de tweede plaats verwijt verzoekster de Commissie dat de bestreden beschikking verschillende motiveringsgebreken heeft. In dit verband merkt verzoekster op dat de Commissie met geen enkele redenering rechtvaardigt dat er geen sprake is van ernstige moeilijkheden bij de beoordeling en nog minder uitlegt waarom zij van bepaalde cruciale documenten niet op de hoogte is. Bovendien is de bestreden beschikking enkel op de analyse van het directoraat-generaal Mededinging gebaseerd, dat zich echter ertoe heeft beperkt vast te stellen dat het in casu onmogelijk is de communautaire bepalingen toe te passen. Tot slot is verzoekster van mening dat de motivering van de beschikking, te weten dat de betrokken maatregelen niet als staatssteun zijn te beschouwen, ook ontoereikend is en beroept zij zich ook, en dat op dezelfde grond, op schending van artikel 87, lid 1, EG.

Beroep, op 14 februari 2005 ingesteld door Jean Dehon tegen Europees Parlement

(Zaak T-95/05)

(2005/C 106/81)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 februari 2005 beroep ingesteld tegen Europees Parlement door Jean Dehon, wonende te Hagen (Luxemburg), vertegenwoordigd door S. Orlandi, X. Martin M., A. Coolen, J.-N. Louis en E. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het Europees Parlement van 29 april 2004 tot aanstelling van een ander op de post van adjunct-afdelingshoofd van de Franstalige vertaalafdeling;
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker in de onderhavige zaak komt op tegen de weigering van het TABG om zijn sollicitatie naar de post van adjunct-afdelingshoofd van de Franstalige vertaalafdeling in aanmerking te nemen. De gekozen kandidaat is aangesteld na publicatie van de aankondiging van intern vergelijkend onderzoek LA/113 (kennisgeving van vacature nr. 9192).

Ter onderbouwing van zijn vorderingen stelt hij schending van artikel 233 EG, artikel 29, lid 1, van het Ambtenarenstatuut, het beginsel van het recht op ontwikkeling van de loopbaan en de motiveringsplicht.

Concreet stelt hij dienaangaande dat:

- de betrokken aanstelling heeft plaatsgevonden zonder dat zijn sollicitatie is onderzocht;
- de rangorde tussen de verschillende procedures van voorziening in de ambten als bedoeld in artikel 29 van het Ambtenarenstatuut, niet in acht is genomen;
- het feit dat geen besluit is genomen over zijn sollicitatie in het kader van de procedure voor bevordering/overplaatsing des te ernstiger is nu de procedure van voorziening in het betrokken ambt reeds voorwerp was van een nietigverklaringsarrest van 15 november 2000 (zaak T-261/99, Dehon/Parlement). Voor de uitvoering van dat arrest moet de situatie worden hersteld zoals die was voordat de door de rechter gelaakte omstandigheden zich voordeden.

Beroep, op 21 februari 2005 ingesteld door Compagnie d'entreprises CFE tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-100/05)

(2005/C 106/82)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 februari 2005 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Compagnie d'entreprises CFE, gevestigd te Brussel, vertegenwoordigd door B. Louveaux en J. van Ypersele, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- beschikking 2004/813/EG van de Commissie van 7 december 2004 tot vaststelling, op grond van richtlijn 92/43/EEG van de Raad, van de lijst van gebieden van communautair belang voor de Atlantische biogeografische regio (bekendgemaakt in het Publicatieblad van 29 december 2004), in haar geheel of althans gedeeltelijk nietig te verklaren voorzover verzoeksters eigendom, gelegen Vorsterielaan te Watermaal-Bosvoorde (België), met kadastrummer Sectie F 66/Y/2 en 66/s/2, hierin wordt beschermd als gebied van communautair belang;
- verweester te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster in deze zaak is eigenaar van een groot gedeelte van een bouwterrein in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Dit terrein is bij de bestreden beschikking beschermd als gebied van communautair belang.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster aan:

- schending van artikel 4, leden 1 en 2, en van bijlage III bij richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, voorzover de Commissie de betrokken beschikking heeft vastgesteld zonder dat België op regelmatige wijze een lijst van gebieden van communautair belang heeft voorgesteld, aangezien de indiener van het voorstel, het Brussels Instituut voor Milieubeheer, kennelijk niet bevoegd is daarvoor. Bijgevolg is de bestreden handeling ongeldig wegens onbevoegdheid;

- schending van de artikelen 4, lid 2, derde alinea, 20 en 21 van bovengenoemde richtlijn, artikelen 5, lid 2, en 7, lid 1, van besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden, artikel 8 van het reglement van orde van het comité Habitat, artikel 9 van het krachtens bovengenoemd artikel 7, lid 1, bij beschikking 2001/C 38/03, vastgestelde standaardreglement van orde alsmede van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en *audi alteram partem*. Verzoekster verklaart dienaangaande dat de zaak niet volgens de gewone adviesprocedure aan het comité Habitats is voorgelegd maar door middel van de schriftelijke adviesprocedure, zonder dat het gebruik van deze procedure noodzakelijk is gebleken en zonder dat het comité Habitats zich over alle technische aspecten van het dossier heeft kunnen uitspreken.
- de Commissie heeft haar beschikking gebaseerd op een voorstel van lijst van gebieden die is opgesteld aan de hand van feiten die onjuist en/of irrelevant zijn ten aanzien van de in bijlage III bij richtlijn 92/43/EEG vastgestelde criteria.

Beroep, op 28 februari ingesteld door CEGELEC SA tegen Europees Parlement

(Zaak T-104/05)

(2005/C 106/83)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 februari 2005 beroep ingesteld tegen het Europees Parlement door CEGELEC SA, gevestigd te Brussel, vertegenwoordigd door A. Delvaux en V. Bertrand, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- het beroep tot nietigverklaring ontvankelijk te verklaren;
- nietig te verklaren het besluit van 15 december 2004 waarbij het Europees Parlement de offerte van de vennootschap CEGELEC heeft uitgesloten en aan GROUP 4 Technology SA de drie onderdelen heeft gegund van de in Publica-

tieblad S 61 van de Europese Unie, van 26 maart 2004, aangekondigde opdracht voor het leveren en installeren van videobewakingssystemen op de drie voornaamste vestigingsplaatsen van het Europees Parlement, en waarvan de motivering CEGELEC is meegeedeeld bij brief van 16 december 2004;

- het Europees Parlement te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert nietigverklaring van het besluit van het Parlement om de offerte van verzoekster in het kader van de aanbestedingsprocedure voor het installeren van videobewakingssystemen op de drie voornaamste vestigingsplaatsen van het Europees Parlement uit te sluiten en de opdracht aan een andere inschrijver te gunnen.

Ter ondersteuning van haar beroep stelt verzoekster dat er sprake is van verschillende schendingen van het betrokken bestek alsmede van de verordeningen nrs. 1605/2002 ⁽¹⁾ en 2432/2002 ⁽²⁾ en van de richtlijnen 92/50 ⁽³⁾, 93/36 ⁽⁴⁾ en 2004/18 ⁽⁵⁾, welke schendingen meer in het bijzonder bestaan in:

- ontoereikende motivering van het aan verzoekster meegeedeelde bestreden besluit,
- niet-toepassing van de gunningscriteria en het wegingssysteem, welke in het bestek zijn vastgesteld;
- het feit dat de gekozen offerte gezien haar omvang niet voldoet aan de verplichting een offerte schriftelijk te formuleren in een van de officiële talen van de Unie,
- het feit dat het Parlement in strijd met het beginsel van gelijke behandeling van alle inschrijvers de opdracht heeft toegekend op grond van camera's die niet zijn getoond tijdens de sessie met „foto-tests”,
- het feit dat de uitgekozen offerte te laat is ingediend.

⁽¹⁾ PB L 248, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 357, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 209, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 199, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 134, blz. 114.

Beroep, op 8 maart 2005 ingesteld door SpA Navigazione Libera del Golfo tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-109/05)

(2005/C 106/84)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 maart 2005 beroep ingesteld tegen SpA Navigazione Libera del Golfo (NLG), gevestigd te Napels, vertegenwoordigd door S. Ravenna, advocaat, door Commissie van de Europese Gemeenschappen, strekkende tot nietigverklaring van de beschikking die de Commissie op 3 februari 2005⁽¹⁾ heeft gegeven krachtens artikel 8 van verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie⁽²⁾, welke beschikking bevestigt dat de door verzoekster gevraagde toegang tot gegevens en informatie wordt geweigerd.

De gegevens waarom verzoekster heeft verzocht, en die de Commissie heeft geweigerd te onthullen, hebben betrekking op de cijfers inzake de meerkosten die zijn veroorzaakt door de diensten inzake passagiersvervoer tussen de haven van Napels-Beverello en het eiland Capri, welke diensten door de openbare onderneming Caremar SpA, gevestigd te Napels, onder de regeling openbardienstverplichtingen (ODV) worden verricht en waarvoor deze onderneming een jaarlijkse vergoeding (staatssteun) ontvangt, welke bij een beschikking van 16 maart 2004 van de Commissie uit hoofde van artikel 88, lid 2, EG is toegestaan.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- 1) de beschikking van de Commissie van 3 februari 2005 nietig te verklaren;
- 2) de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij de mededeling aan verzoekster van de beschikking van 16 maart 2004 heeft de Commissie, onder aanvoering van redenen betreffende de bescherming van de commerciële belangen van Caremar, in de motivering van de beschikking nagelaten de gegevens openbaar te maken rond de kosten van de uitoefening van de commerciële activiteiten van Caremar, inzonderheid de meerkosten ingevolge de verbinding met het eiland Capri onder de ODV-regeling en de desbetreffende jaarlijkse vergoedingen voor de Regio Campagna.

Verzoekster verzorgt van oudsher passagiersvervoer op dezelfde lijn Napels Beverello-Capri onder de ODV-regeling, maar zonder dat zij daarvoor enige vergoeding ontvangt ter dekking van de meerkosten ten gevolge van die verplichtingen. Dit levert volgens haar discriminatie op.

Aangezien verzoekster procesbelang heeft en zo snel mogelijk volledig kennis dient te nemen van de Caremar-beschikking ten einde haar belangen te beschermen en eventueel de beschikking van 16 maart 2004 aan te vechten, heeft zij verzocht om toegang tot de gegevens betreffende de meerkosten van de ODV van Caremar voor de verbinding met het eiland Capri en het bedrag van de betrokken steun.

Bij beschikking van 3 februari 2005 heeft de Commissie NLG toegang tot die gegevens geweigerd onder aanvoering van redenen betreffende de bescherming van de commerciële belangen van Caremar.

NLG betoogt dat de Commissie onder meer ernstig heeft gedwaald ten aanzien van het recht, met miskenning van de regels van haar mededeling C(2003) 4582 van 1 december 2003 over geheimhouding bij beschikkingen inzake staatssteun⁽³⁾, die in punt 17 uitdrukkelijk transparantie en openbaarheid voorschrijft ten aanzien van gegevens en informatie betreffende de kosten van openbare dienstverlening, voorzover deze niet onder het zakengeheim vallen.

⁽¹⁾ Niet-bekendgemaakte beschikking.

⁽²⁾ PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

⁽³⁾ PB C 297 van 9.12.2003, blz. 6.

Doorhaling van de gevoegde zaken T-205/03, T-206/03, T-207/03, T-208/03, T-209/03 en T-210/03⁽¹⁾

(2005/C 106/85)

(Procestaal: Frans)

De president van de Vijfde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 25 januari 2005 de doorhaling in het register gelast van de gevoegde zaken T-205/03, T-206/03, T-207/03, T-208/03, T-209/03 en T-210/03: Nicolas Georgiopoulos e.a., Panayotis Adamopoulos e.a., Athanassios Rammos, Stavroula Gogos-Skarpatzi e.a., Nikolaos Andrikakis e.a., Konstantinos Athanasopoulos tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 184 van 2.8.2003.

III

(Bekendmakingen)

(2005/C 106/86)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 93 van 16.4.2005

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 82 van 2.4.2005

PB C 69 van 19.3.2005

PB C 57 van 5.3.2005

PB C 45 van 19.2.2005

PB C 31 van 5.2.2005

PB C 19 van 22.1.2005

Deze teksten zijn beschikbaar in:
EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
